

PORILAINEN

Maaliskuu 1 2024

www.maavoimat.fi/porin-prikaati

PORILAINEN
Toimitus 27801 SÄKYLÄ

JULKAISIJA
Porin prikaati ja
Porin prikaatin kilta ry.

JOHTOKUNTA
Puheenjohtaja
eversti
Jami Virta
Varapuheenjohtaja
Seppo Vainio

Taloudenhoitaja
Tapio Turunen

PÄÄTOIMITTAJA
everstiluutnantti
Teemu Hokkanen
puh. 0299800 (vaihde)

TOIMITUSSIHTEERIT
porilainen.porpr@mil.fi
Henna Mäntylä

AVUSTAJAT
Olli Alho
Esa-Pekka Avela
Kari Nummila
Tuula Rahkonen
Jenni Tanski
Matti Vihurila

TAITTO
Simo Nummi
puh. 040 532 5815
mainosnummi@icloud.com

OSOITTEENMUUTOKSET
porilainen.porpr@mil.fi

TALOUDENHOITAJA
Tapio Turunen
porprkilta@outlook.com

PANKKI
FI04 4456 0010 0941 50
FI90 1131 3006 1029 52

KIRJAPAINO
Newprint Oy

PORILAINEN

Maaliskuu 1 2024

Kuva: Puolustusvoimat

Sotilaslääketiiden keskus s. 22

Sisältö

Pääkirjoitus.....	3
Puolustusvoimain komentajan tervehdys.....	5
Prikaatin komentajan palsta	6
Ajankohtaista Lounais-Suomen aluetoimistosta	7
Sotilasvala- ja vakuutustilaisuuudet	8
Palkitsemiset.....	12
Anne Jokiselle kultainen levyke.....	14
Yhteistyöllä tukea huollon kautta taisteleville joukoille	15
Maakuntajohtajan puheenvuoro	19
Pelastustoimi Varsinais-Suomessa	20
Sotilaslääketiiden keskus esittelyssä	22
Kalustokiikarissa Patria XA-300	28
Saapumiserän 1/73 vänrikki Huovirinteellä	30
Vanha Porilainen.....	32
Pirkan hiihto historiasta tähän päivään.....	34
Sotilaskoti	36
Killan puheenjohtajalta	37
Napuan taistelu.....	38
Jääkäri Väinö Alasmaa palveli Porin rykmentissä.....	40
Alueosastoille varoja valvontaprojekteilla	42

Uusi aika alkamassa

Talvi on väistymässä kevään ja kesän edeltä. Tästä lehdestä alkaa taival kohti Porin prikaatin 400 v juhlavuotta, jonka tapahtumien suunnittelu on jo käynnistetty. Porin prikaatin kunniakas ja monivaiheinen historia tullaan huomioimaan erilaisissa prikaatin tapahtumissa jo ensi vuodesta alkaen. Lisäksi jokaisessa Porilaisessa tullaan julkaisemaan kirjoitus yhdestä Porin prikaatin historian merkittävästä taistelusta ja siihen liittyvästä muistomerkistä aina juhluvuoden päätapahtumaan saakka.

Kuluneet kuukaudet prikaatissa ovat olleet tavalliseen tapaan työn täyteisiä uuden saapumiserän astuttua palvelukseen tammikuun alussa. Kevään ja kesän harjoituskuukaudet ovat edessä. Kesän pääharjoituksemme Sapeli 24 toukokuun lopussa suuntautuu tällä kertaa pääkaupunkiseudulle yhdessä Panssariprikaatin ja Kaartin jääkäriyrykmentin kanssa. Ei ole sattumaa, että Porin prikaati harjoittelee juuri näiden joukko-osastojen kanssa. Maavoimien toimintaa kehitetään, mikä tulevaisuudessa alueellisesta näkökulmasta tarkastellen edellyttää tiivistyvää yhteistyötämme erityisesti tässä kolmikannassa. Lisäksi on huomioitava läheisyydessämme olevat Merivoimien, Ilmavoimien, Puolustusvoimien logistiikkalaitoksen ja johtamis-

järjestelmakeskuksen sekä Rajavartiolaitoksen hallintoyksiköt. Harjoitustoiminta on yhteistyön näkyvin muoto. Pinnan alla yhteistyö tulee jatkossa olemaan entistä kattavampaa kaikilla aloilla.

Liittoutumisen ja DCA:n tulevat vaikutukset Porin prikaatin alueella ovat viime kuukausien aikana herättäneet paljon keskustelua ja mielenkiintoa yhteistyökumppaneissamme. Näihin liittyvät kokonaisuudet ovat puolustusvoimallisia päätöksiä, joilla on pitkäaikaisia vaikutuksia. Tämä luonnollisesti edellyttää huolellista suunnittelua. Meidän tulee olla kärsivällisiä ja tuoda Porin prikaatin alueellinen näkökulma suunnitteluun. Aikaisemmin kirjoittamani johtopäätös ei ole muuttunut. Porin prikaatin rooli Puolustusvoimien kansallisessa ja kansainvälisessä kentässä tulee painottumaan entisestään ja siten yhteistyö reserviläisten ja alueemme toimijoiden kanssa korostumaan. Toivottavasti seuraavassa Porilaisessa pystyy näkymistä kirjoittamaan jo enemmän.

Ruotsin tervetullut Nato-jäsenyys saattaa loppuun Pohjoismaiden sotilaallisen liittoutumisen. Erityisesti Ruotsin meri- ja ilmavoimat sekä puolustusteknologian korkea taso vahvistavat puolustusliittoa. Ruotsin jäsenyys lisää Euroopan turvallisuutta ja mahdollistaa liittouman

Kuva: Puolustusvoimat

kokonaisvaltaisen suunnittelun Pohjoismaissa. Ruotsi on solmukohta Itämeren alueen puolustamisessa ja mahdollistaja Naton itärajan puolustamisessa. Liittouman tuen ja isäntämaatuen näkökulmasta on hyvä muistaa, että Uumajasta Vaasaan on vain 80 km ja että pohjoisessa tulee olemaan Naton maayhteys Norjanmereltä Suomen Lappiin. Porin prikaati tekee jatkuvaa yhteistyötä Ruotsin eri joukko-osastojen kanssa. Nyt tähän yhteistyöhön tulee syvempi ulottuvuus.

Olemme monessa suhteessa uuden alussa ja siten elämme jälleen yhtä Porin prikaatin historian taitekohtaa. Tällä kertaa se ei liity joukko-osaston sijaintiin tai taisteluun vaan Porin prikaatin uusiin tehtäviin, joita turvallisuusympäristön muutos on edellyttänyt. Päämäärä on kirkas. Ratkaisevaa tässä vaiheessa on tunnistaa ne toimet, jotka meidän tulee kyetä yhdessä toteuttamaan tehtävienne täyttämiseksi ja ennen kaikkea ne prosessit, joilla nuo toimet mahdollistetaan.

Hyvää kesän odotusta
Porilaisen lukijoille,

Everstiluutnantti Teemu Hokkanen
Esikuntapäällikkö, päätoimittaja

RAUHANTURVAAJAKSI.FI

**KILPAILUKYKYINEN
PALKKAUS, KORVAAMATON
KOKEMUS.**

**Hae
verkossa
24/7.**

Puolustusvoimat
Försvarsmakten • The Finnish Defence Forces

Kenraaliluutnantti Janne Jaakkola Puolustusvoimain komentajaksi 1.4.2024

(s. 17.7.1967 Vehmaa)

Porilaisuus vie toisinaan pitkällekin. Tasavallan presidentti Sauli Niinistö nimitti keskiviikkona 31. tammi-kuuta 2024 kenraaliluutnantti Janne Jaakkolan Puolustusvoimain komentajan virkaan ajalle 1. huhtikuuta 2024 – 31. maaliskuuta 2029.

Kenraaliluutnantti Janne Jaakkola lähetti terveisensä Porilaisille

Kuva: Puolustusvoimat

Arvoisat Porilaisen lukijat

Porin prikaatilla on minulle luonnollisesti erityinen merkitys, aloitinhan siellä sotilaan taipa-teeni 10. kesäkuuta 1986 astuessani vapaaehtoisena palvelukseen heti lukion jälkeen. Alokasaikani palvelin 4. Jääkärikomppaniassa, jossa päällikkönä toimi kapteeni Norri. Rehellistä suomalaista jalkaväkikoulutusta annettiin varsin helteisissä oloissa.

Valmistuttuani Kadettikoulusta tieni vei Laskuvarjojääkärikouluun, ja kosketukseni Huovinrinteelle keskittyi kriisinhallintaoperaatioihin. Minulla oli mahdollisuus palata prikaatiin vuonna 2013 esikuntapäälliköksi. Tuota aikaa leimasi puolustusvoimauudistus Säkylän ja Niinisalon yhdistyessä, mutta samalla aloitettiin reagointi

2014 Krimin ja Ukrainan tapahtumien johdosta muuttuvaan turvallisuustilanteeseen.

Porin prikaatissa yhdistyvät historia, perinteet ja ajassa elävä kehitys. Prikaatia ankkuroi Varsinais-Suomeen, Satakuntaan ja Pohjanmaalle vahva maanpuolustustahto, reservin voima sekä laaja yhteistyöverkosto, joiden merkitystä ei voi yliarvioida nykyisessä turvallisuustilanteessa. Odotankin ilolla mahdollisuutta tavata porilaisia tulevassa tehtävässäni, ja toivotan lukijoille hyvää kevään odotusta!

4.3.2024

Kenraaliluutnantti Janne Jaakkola
Puolustusvoimien strategiapäällikkö

Miten menee?

Kuva: Puolustusvoimat

Olen nyt muutaman kuukauden saanut perehtyä Suomen hienoimpaan joukko-osastoon, sen ammattitaitoiseen henkilöstöön sekä kumppaneihin ja sidosryhmiin, jotka varauksettomasti ja kriittisen tärkeällä tavalla tukevat päivittäistä työtämme. Olen vaikuttunut työmoraaalin korkealuokkaisuudesta, koulutuksen laadukkuudesta ja materiaalisesta valmiudesta. Ymmärän myös enemmän mitä kokonaismaanpuolustus ja maanpuolustus tahto tarkoittaa, kun se konkretisoi- tuu joukko-osastoa ympäröiväksi positiiviseksi asenteeksi ja toiminnaksi.

Kiitos kaikille, että olette malttaneet vastata lukuisiin kysymyksiini ja aktiivisesti auttaneet minua perehtymään yhteisiin tärkeisiin asioihin. Johtaminen ja päätöksenteko edellyttävät riittävää ymmärrystä yksityiskohdista, jotka välillä voivat vaikuttaa toissijaisilta isojen asioiden edessä. Monta kertaa pienissä yksityiskohdissa kuitenkin piilee ratkaisut useisiin monimutkaisilta näyttäviin ongelmiin. Syvälinen perehtyminen on minun tapani osoittaa arvostustani työtäsi kohtaan. Porin prikaatin näkökulmasta jokaisen tehtävä on tärkeä paikasta ja asemasta riippumatta, niin aidan sisäkuin ulkopuolella. Huolehditaan jatkossakin jokainen koko henkilöstöä ja sidosryhmiä kunnioittavan toimintakulttuurin ylläpidosta.

Valitettavasti näyttää siltä, että Ukrainassa ei saavuteta rauhanomais- ta ratkaisua tänäkään vuonna eikä muiltakaan maailmantilanteen en- nakoimattomuutta lisäävien uhka- kuvien syntymiseltä voida välttyä. Onneksi Puolustusvoimissa olemme tehneet työtä pitkäjänteisesti, ja huolehtineet materiaalisesta valmiude- sta erinomaisesti. Kahden edellisen vuoden aikana aloitettujen hankin- tojen myötä kalustomme paranee entisestään lähivuosina. Otetaan kaikki vastaan, ja huolehditaan niis- tä parhaan kykymme ja resurssiem- me mukaisesti.

Sodan aiheuttamat kaksi työntäyteis- tä vuotta ovat takana. Sitä edelsivät vuodet pandemian kurimuksessa, mikä vei useita hyviä käytänteitä ja vakiintuneita toimintatapoja un- hon yöhön. Oman tehtävämme osal- ta päämäärämme näyttää olevan kirkkaana ja työmoraaali mainitse- mallani tavalla korkealla, katse tiu- kasti jokaiselle luotetun työosan hoitamisessa. Huoleni on, että suo- rituskykyinen ja toimintaperiaatteil- taan moitteeton joukko voi silti epä- onnistua tehtävässään, mikäli unoh- damme yksilön merkityksen toimin- nan keskiössä.

Paras tapa huolehtia palvelustove- rista, esimiehestä ja alaisesta, on ole- malla aidosti kiinnostunut – kysyä riittävän usein, miten menee. Se ei ole periaatteessa kovinkaan moni- mutkaista, mutta käytännössä voi olla liian vähäistä. Kiitoksen osoit-

tamisen osalta taidamme toimia sa- malla tavalla.

Esimiesasemassa ja johtajatehtävis- sä toimivien tiedän osaavan Yleiseen palvelusohjesääntöön kirjatut vel- voitteet. Samalla tavalla hyvän pal- velustoverin tulee ymmärtää oma roolinsa ja velvoitteensa. Kirjoitettu- jen ohjeiden lisäksi tulee vielä kaikis- ta vaikuttavin osuus. Kiire ja väsymys eivät saa voittoa vuorovaikutuksen kautta syntyvää keskinäistä arvostus- ta ja ennen kaikkea luottamusta. Tä- män yhteenkuuluvuuden tunteen on ulotuttava yli yksikkö- ja varuskunta- rajojen – tavoitteellisen vuorovaiku- tuksen on oltava suunnitelmallista ja jatkuvaa. Me suomalaiset tiedämme, että keskinäiseen kunnioitukseen ja luottamukseen sekä selkeään rooli- tukseen perustuva joukkue voi pär- jätä yksilötaidoiltaan ylivoimaisille vastustajille kiekkokeväästä toiseen. Tulevaisuutta on juuri nyt vaikeaa ennustaa, ja kieltämättä kokonaisnä- kymä vaikuttaa usvaiselta. Kuitenkin tieto kuulumisesta johonkin suurem- paan, ja tunne, että olen tärkeä, on kenelle tahansa henkinen voimava- ra, joka auttaa ylittämään itsensä. Siksi Porilaiset, yksilöistä rakentuvan tahtimme tulee olla yhteinen.

Porin prikaatin komentaja,
eversti Jami Virta

Rekrytointipäivä – Onnistunut aloitus vuodelle 2024

Teksti ja kuva: Kapteeni Juuso Lehto, osastoesiupseeri, Lounais-Suomen aluetoimisto

Puolustusvoimat hyödyntää reserviläisten osaamista sodan ajan sijoituksissa.

Puolustusvoimien paikalliset joukot etsivät jatkuvasti aktiivisia ja osaavia reserviläisiä poikkeusolojen tehtäviin. Yksi väylä tärkeiden tehtävien täyttämiseen, on rekrytoida ammattitaitoisia reserviläisiä. Ammattitaidolla tarkoitetaan erityisesti siviilissä hankittua osaamista ja kokemusta, joka on yhdistettävissä poikkeusolojen tehtäviin. Reserviläisen sijoitukseen vaikuttavat muun muassa sotilas- ja siviilitausta sekä toiminta vapaaehtoisena maanpuolustuksen saralla, kuten käydyt maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) kurssit.

Maassamme on paljon aktiivisia reserviläisiä, jotka miettivät miten he voisivat saada sijoituksen tai miten he pääsevät vapaaehtoisena maanpuolustuksen toimintaan mukaan. Juuri nämä asiat yhdistivät myös rekrytointipäivän osallistujia. Rekrytointipäivän järjestämisellä pyritään vastaamaan näihin kysymyksiin. Lounais-Suomen aluetoimisto järjesti rekrytointipäivän 20.1.2024 Turussa Heikkilän kasarmilla. Tilaisuuteen kutsuttiin noin 130 reserviläistä, joista paikalle saapui yli 100 reserviläistä. Tilaisuus järjestettiin vapaaehtoisena harjoituksena, jo-

ten osallistumisprosentti oli melko hyvä. Kutsuttujen joukossa oli niin paikallispataljoonaan ja maakuntakomppaniaan hakeneita sekä sijoittamattomasta reservistä valikoituja henkilöitä. Tilaisuuden tavoite oli löytää jokaiselle osaamista vastaava sijoitus sekä kannustaa ja opastaa reserviläisiä Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen toimintaan mukaan. Päivä koostui paikallispataljoonan toimintaan liittyvistä oppitunneista. Kaikki oppitunnit olivat luonteeltaan julkisia ja yleishyödyllisiä, joiden perusteella osallistuja pystyi myös itse miettimään, missä tehtävässä hän voisi antaa parhaan panoksensa maanpuolustukselle. Oppitunneilla käytiin muun muassa perusteita paikallispataljoonan ja maakuntakomppanian toiminnasta sekä reservin koulutuksesta. Oppituntien lisäksi kaikki osallistuneet haastateltiin, jotta jokaisen ammattitaito, osaaminen ja kokemus saadaan mahdollisimman hyvin valjastettua maanpuolustuksen hyväksi. Rekrytointipäivää tuki Puolustusvoimien strateginen kumppani Lounais-Suomen maanpuolustuspiirin Maanpuolustuskoulutusyhdistys, joka esitteli tilaisuudessa omaa toimintaansa ja tulevia koulutuksia. MPK:n tietoisuuden tavoitteena oli madaltaa reserviläisten kynnystä osallistua MPK:n koulutuksiin ja näin kehittää omia sotilaallisia taitojaan.

Rekrytointipäivä on osa Lounais-Suomen aluetoimiston jokavuotista toimintaa. Rekrytointipäivä on koettu hyväksi tavaksi vastata reserviläisten kysymyksiin ”mitä voin tehdä enemmän?”, ”miten saan sijoituksen?” ja ”miten pääsen enemmän harjoittamaan omia sotilaallisia taitojani?”. Reserviläiset ovat Puolustusvoimien selkäranka. Hyvä ja terve reservi muodostuu osaamisesta ja aktiivisuudesta, jota Puolustusvoimien pitää muistaa ahkerasti ohjata ja kannustaa

Kuva: alikersantti Artturi Kalliomäki

Sotilasvala- ja vakuutustilaisuudet Säkylässä ja Niinisalossa

Teksti: Henna Mäntylä ja Porin prikaatin viestintävarusmiehet

Porin prikaatin 1/24 saapumiserän sotilasvala- ja vakuutustilaisuudet järjestettiin torstaina 15.2.2024.

- Vala ja vakuutus on meitä yhdistävä tekijä myös siksi, että me lupaamme kantaa yhteistä vastuuta, käyttäytyä auttavaisesti ja toimia esimiesasemassa oikeudenmukaisesti ja esimerkillisesti. Se tarkoittaa samalla sitä, että jokaista tarvitaan ja jokaisesta huolehditaan. Joka päivä ja joka hetki. Sitä sotiemme veteraanit tarkoittivat tunnuksellaan ”kaveria ei jätetä”, Porin prikaatin komentaja eversti **Jami Virta** sanoi pitämässään puheessaan.

Valakaavan esilukijana Säkylässä toimi kauppaneuvos **Leevi K. Laitinen** ja Niinisalossa ylikonstaapeli **Taina Ojaniemi**. Kenttähartauden Niinisalossa piti sotilaspastori **Albert Halonen** ja Säkylässä kenttärövästi **Risto Katila**. Jokaisesta yksiköstä palkittiin

kärkitaistelija Turun Seudun Kodinpuolustus säätiön myöntämällä stipendillä, kunniakirjalla sekä yhden vuorokauden kuntoisuuslomalla.

Tilaisuuksissa varusmiesten läheiset pääsivät samalla tutustumaan varuskunta-alueeseen, varusmiesten arkeen ja heidän tupiin. Haastatelimme varusmiesten läheisiä sotilasvala- ja vakuutustilaisuuksiin sekä yleisesti asevelvollisuuteen liittyen.

Yksi haastateltavista oli Nurmioista kotoisin oleva **Tuomo Pitkäranta**. Hän kertoi tilaisuuden merkitsevän hänelle henkilökohtaisesti erittäin paljon, sillä hänen oma lapsensa oli osallistumassa Niinisalon tilaisuuteen. Pitkärannalla heräsi mielenkiinto, kun läheiset päästettiin tutustumaan varusmiesten yksiköihin ja tupiin, joissa palvelustaan suorittavat yöpyvät.

- Vierailu on todella nostalginen, kun muistot omasta palvelusajasta

ta nousevat pintaan. Moni asia on edelleen säilynyt majoituksissa samanlaisena kuin aikaisemmillä vuosikymmenillä. Varusmiesten suosikkiruoka, hernekeitto, ei Pitkärannalle läheistenpäivänä maistunut. Hän kertoi, ettei ole koskaan maistanut kyseistä ruokaa, eikä tule ikinä maistamaan.

Sotilasvalaa Niinisaloon oli saapunut seuraamaan myös Oululainen **Riikka Heikkinen**. Heikkinen oli tullut viettämään läheistenpäivää yhdessä palveluksensa aloittaneen tyttärensä kanssa. Heikkinen oli kovasti yllätynyt kuullessaan oman tyttärensä haluavan varusmiespalvelukseen. Sotilasvalatilaisuudessa hän liikuttui suuresti ja oli ylpeä oman lapsensa rohkeudesta lähteä suorittamaan palvelusta. Heikkisen mielestä on hieno ele Puolustusvoimilta päästää varusmiesten läheiset seuraamaan sotilasvalan antamista. Tällainen läheisten huomioiminen

on Heikkisen mukaan todella hienoa. Hänen mielestään sotilasvala on tärkeä sotilaiden sitoutumiselle palvelukseen ja omiin palvelustovereihin. Sotilasvalan antaminen lisää yhteenkuuluvuutta joukkojen keskuudessa, jolloin ryhmänä pystytään suoriutumaan paremmin. Heikkinen pääsi myös katsomaan millaisissa oloissa hänen tyttärensä majoittuu. Yksiköiden järjestelmällisyys yllätti Heikkisen.

-Kaikki oli organisoitua ja tavaroille löytyi oma paikka.

Hän oli positiivisesti yllättynyt yksiköistä ja tuvista sekä niiden siisteydestä. Myös varuskunnassa näytilä olevan kaluston määrä yllätti Heikkisen. Hän hämmästyí, miten paljon Puolustusvoimilla on käytössä ajoneuvoja, asejärjestelmiä ja muita tarvikkeita. Heikkinen ei ollut vielä ehtinyt käydä syömässä tyttärensä kanssa. Hernekeittoa ja pannukakkua oli kuitenkin tarkoitus mennä maistamaan. Heikkisen tytär, Enni Heikkinen, kuitenkin tiesi alokasauden ajalta sanoa, että hernekeitto sekä pannukakku molemmat ovat todella hyvää.

Sotilasvala on vannottu samansisältöisenä vuodesta 1966 lähtien. Tunnelmia Niinisalon sotilasvalasta.

Tuomo Pitkäranta koki tupakierroksen nostalgisena

Riikka Heikkinen yllättyí kuullessaan oman tyttärensä haluavan varusmiespalvelukseen

Kaisa Lahtovaara-Mondolin odotti innolla hernekeiton maistamista.

Esko Koiranen (oik.) kokee sotilasvalan tärkeänä velvollisuutena.

Maskusta lähtöisin **Kaisa Lahtovaara-Mondolinille** sotilasvala- ja vaakuutus on hienoa, mikä on tehtävä yhteisen maanpuolustuksen eteen. Lahtovaara-Mondolinille on tärkeää, että hän pääsi Säkylään seuraamaan tilaisuutta. Lisäksi hän kertoo, että kasarmien ja tupien suhteen kaikki oli järjestyksessä ja siistiltä näytti, vaikkakin kaappitilaa ei paljoa olekaan. Lahtovaara-Mondolini odottaa myös innolla hernekeiton maistamista.

-Emme vielä ehtineet mutta todellakin menemme.

Lempääläläinen **Esko Koiranen** muistelee Säkylää lämmöllä, sillä hän on tullut Säkylään alokkaaksi vuonna 1965 heinäkuussa viidenteen komppaniaan, josta siirtyi aliupseerikouluun santsariksi ja on kersanttina lähtenyt pois. Hänen mielestään kasarmit ja tupa näyttivät lähes samalta kuin aiemminkin, kuin mikään ei olisi muuttunut. Koi-

ranen oli seuraamassa pojanpoikansa valaa ja on käynyt myös aikanaan Säkylässä katsomassa oman poikansakin valan. Koiranen kokee sotilasvalan tärkeänä velvollisuutena.

-No se on aina merkinnyt minulle sitä, että jos täytyy lähteä, niin sitten lähdetään. Ja velvollisuudet hoidetaan.

Sami Roine Loimaalta kertoi, että omasta valasta on noin 40 vuotta ja oli hienoa päästä jälleen seuraamaan tilaisuutta Säkylään. Roineen mukaan tilaisuus oli isänmaallinen. -No onhan se sellainen isänmaallinen juttu. Hienoa, että sellainen on ja sitä yhä tehdään.

Ohimarssia vastaanottamassa Porin prikaatin komentaja eversti Jami Virta yhdessä kauppaneuvos Leevi K. Laitisen kanssa.

Sami Roine (vas.) piti tilaisuutta isänmaallisena ja hienona asiana.

Ville Kauppi Eurasta koki tilaisuuden merkittävänä ja hänestä oli hienoa päästä seuraamaan oman lapsensa valaa.

-No kyllä tämä on aina yhtä säväyttävä. Minulla on viisi lasta, joista neljä on poikia ja nuorin on tytär ja tämä oli neljäs nuorimman pojan vala. Aina tämä on säväyttänyt yhtä paljon ja tietysti nyt vielä, kun maailman tilanne on muuttunut sellaiseksi, kun se nyt on. Se tuo vielä lisää tähän tapahtumaan syvyyttä ja tunteita, että mistä on kysymys.

Kauppi myös koki, että olosuhteet ovat kunnossa. Hän mainitsee, että on saanut sisäpiirin tietoa, että kasarmit on lähivuosina saneerattu ja ovat nyt viimeisen päälle hienossa kunnossa. Hernekeittokin maistui Kaupille

-Kyllä ja oli helkkarin hyvää! Tällä kertaa ei ollut pannaria, mutta hernekeitto ja pannari on kyllä ihan parasta.

Ville Kauppi (yllä) oli tullut seuraamaan nuorimman poikansa valaa Säkylään.

Porin prikaatin palkitsemiset vuosi- päivänä 16.2.2024

Puolustusvoimien kultainen ansiomitali

Kapteeni evp Jari Ahoniemi

2 Joukkoyksikön/vast. ja esi- kunnan vuoden liikuntavaikuttaja

(+stipendi lahjakortti 100 €)

Myönnetään henkilölle, joka omalla toiminnallaan tai esimerkillään on vaikuttanut myönteisesti joukkoyksikön / esikunnan henkilöstön liikuntaan, ja/tai on nostanut merkittävästi omaa kuntoindeksiään, ja/tai muuttanut merkittävästi elintapojaan terveellisempään liikunnalliseen suuntaan.

Toimistosiihteeri Outi Suvila
Ylivääpeli Teemu Silvola
Kapteeni Janne Ovaskainen
Kapteeni Mikael Niemelä
Ylikersantti Iida-Maria Väinölä
Varastomestari Antti Annala

Vuoden urheiluteko

European Best Sniper-kilpailun
voitto kesällä 2023.

Ylikersantti Matias Jaakkola, sekä
Insinöörikapteeni
Markku Uusi-Rasi

Joukkoyksiköiden kärkikouluttajat

(karhunpääpuukko)

Luutnantti Lauri Mikkolainen
Yliluutnantti Henna Karimäki
Kersantti Riku Ruottinen
Luutnantti Joonas Vainio
Ylikersantti Joël Vuorinen
Ylikersantti Samu Mannila

Porilaisristi

Ylikersantti Koski Anna-Maija
Ylikersantti Hanski Kim
Ylikersantti Kortemäki Niko
Ylikersantti Mäensalo Aku
Ylikersantti Soini Joonas
Luutnantti Anttila Jani
Luutnantti Haanpää Riku
Luutnantti Jalonen Tuomas
Luutnantti Jussila Kasper
Luutnantti Järvi Eetu
Luutnantti Kentala Joni
Luutnantti Kinnunen Anni
Luutnantti Laakso Matti
Luutnantti Pirttimäki Aleksi
Luutnantti Pönttönen Julius
Luutnantti Rintala Paavo
Kersantti Paavilainen Niko
Ylikersantti Kalliomäki Nestori
Ylikersantti Vesanen Valtteri
Kersantti Käkelä Joni
Ylikersantti Abdallah Michael
Ylikersantti Kava Edvard
Ylikersantti Aalto Alpertti
Kersantti Manninen Joonas
Kersantti Markula Eemeli
Ylikersantti Salomaa Riku
Ylikersantti Olsbo Eero
Ylikersantti Leppänen Kalle
Ylikersantti Villanen Arttu
Ylikersantti Pihkonen Elina
Ylikersantti Ohlgren Miio
Insinööriluutnantti Takala Kari
Ylikersantti Väinölä Iida-Maria
Ylikersantti Välimaa Petri
Ylikersantti Mandelin Rasmus
Kersantti Villanen Verner
Kersantti Saarinen Jerry
Ylikersantti Jaakkola Matias
Ylikersantti Viitala Niko
Vahtimestari Rantala Tommi
Vääpeli Paananen Marko

Muilla Porin Prikaatin hyväksi erityisen ansiokkaasti työskennelleille henkilöille

Varastopäällikkö Nummelin Jussi
Projektipäällikkö Jokila Elias
Majuri (res) Suominen Pasi

Kapteeni (res) Luoma Kristian
Yliluutnantti (res) Virtala Mika
Yliluutnantti (res) Virtanen Tero
Sotilasmestari (res) Hakulinen Esko
Ylikonstaapeli Tamminen Aki

PORPR levykkeet

Myönnetään prikaatin henkilöstölle vuosipäivänä erityisen hyvää palveluksesta tai merkittävästä prikaattia kehittäneestä toiminnasta. Voidaan myöntää prikaatin ulkopuoliselle henkilölle tai yhteisölle prikaattia merkittävästi tukeneesta toiminnasta.

Kultainen levyke + stipendi

Yliluutnantti Jaska Hyvönen
Kapteeni Tommi Renfors
Henkilöstösihteeri Anne Jokinen
Kapteeni Jussi Tunkkari
Vääpeli Mikko Vahala S

Hopeinen levyke + stipendi

Kapteeni Jaakko Elo
Insinööri majuri Teemu Jalaja
Vääpeli Mikko Rauhala
Sosiaalikirjahtori Merja Hoseus
Henkilöstösihteeri Irma Ranni
Vääpeli Joonas Lampi
Kapteeni Tuomo Koivisto
Varastopäällikkö Pasi Ranta
Kapteeni Tomas Holmlund
Majuri Antti Seppä

Pronssinen levyke + stipendi

Ylikersantti Susanna Metsärinta
Kapteeni Markus Hakala
Taloussihteeri Elina Kursi
Yliluutnantti Aleksi Hellsten
Yliluutnantti Tuukka Laurell
Yliluutnantti Miro Mäkinen
Ylikersantti Juhana Huhtanen
Kapteeni Jussi Kerman
Yliluutnantti Teemu Junno
Kapteeni Henri Filatoff
Sotilaspastori Albert Halonen
Kapteeni Artturi Kosonen
Ylikersantti Nico Nordberg

Kapteeni Mikko Penttilä
Varastonhoitaja Joni Kahari
Varastonhoitaja Joonas Kerttula
Varastonhoitaja Tommi Kitunen
Kapteeni Ville Kinnari
Vääpeli Eero Hurnanen

Vuoden reserviläinen

Komentajan puukko + Porilaisristi
Ylivääpeli (res) Jesse Heininen

Vuoden siviilityöntekijä

karhukilpi + stipendi
Materiaalituen asiantuntija
Juho Klemetti

Porilaistaistelijat,

levyke + stipendi
Kapteeni Eino Matikainen
Yliluutnantti Pasi Vuorinen
Vääpeli Joonas Järä

Vuoden työpiste

3. Jääkärikomppania POHMJP
kapteeni Koskinen Juuso

Huollon ansioristi

Everstiluutnantti Petri Forssell
Kapteeni Tuomo Kuntola

Vuoden urheiluteko palkittiin komealla tarjottimella.

Kuvat: Puolustusvoimat

Anne Jokinen palkittiin kultaisella levykkeellä ja stipendillä

Teksti ja kuva: korpraali Vilhelmi Salonen

Porin prikaatin levykkeitä myönnetään prikaatin henkilöstölle vuosipäivänä erityisen hyvistä palveluksesta tai merkittävästä prikaattia kehittäneestä toiminnasta. Levykkeitä voidaan myöntää myös ulkopuoliselle henkilölle tai yhteisölle merkittävästi tukeneesta toiminnasta.

Anne Jokinen on toiminut henkilöstösihteerinä vuodesta 2007 lähtien. Porin prikaatin vuosipäivänä hänelle myönnettiin Porin prikaatin kultainen levyke ja stipendi työpanoksestaan Puolustusvoimille. Säkylässä asuva Anne Jokinen on omistautunut työnsä vuoroteltuvapaan sijaisena vuonna 2003 ja on vuodesta 2007 lähtien hoitanut

virallisesti palkkasihteerin tehtäviä Porin prikaatissa. Jokinen vastaa Säkylän varuskunnan henkilöstön palkka-asioista ja huolehtii siitä, että kaikki palkat menevät oikein. Hänen työssään vaaditaan tarkkuutta ja paineensietokykyä, sillä numeroiden ja rahan kanssa työskennellessä virheisiin ei ole varaa.

Jokiselle myönnetty kultainen levyke ja stipendi olivat odottamaton yllätys, sillä hän kokee tehneensä vain tasaista työntekoa. Aiemmin hän on saanut tunnustusta pronssisen sekä hopeisen levykkeen muodossa, mutta tämä kunnianosoitus tuli hänelle iloisena yllätyksenä.

Vaikka Jokisella ei ole erityistä suunnitelmaa tulevaisuuden uran suhteen, hän nauttii vaihtelevasta

työstään varuskunnassa. "Päivät eivät ole koskaan samanlaisia, ja työkaverit ovat mahtavia", hän mainitsee. Lisäksi Puolustusvoimilla on hänestä hyviä työsuhte-etuja, kuten liukuva työaika ja mahdollisuus viikkoliikuntaan kaksi tuntia viikossa.

Anne Jokinen korostaa, että menestyäkseen työssään hän tarvitsee tarkkuutta, numeroiden hallintaa ja kykyä sietää painetta. Hänen työpanoksensa on ollut merkittävä osa Porin prikaatin toimintaa, ja hänen saamansa tunnustus osoittaa arvostuksen hänen työpanostaan kohtaan. Jokinen on esimerkki omistautuneesta ja taitavasta ammattilaisesta, joidenkalaisia Puolustusvoimat tarvitsisivat.

Yhteistyöllä tukea huollon kautta taisteleville joukoille

Teksti: Varsinais-Suomen huoltopataljoonan komentaja, everstiluutnantti Petri Forssell

Kuva: alikersantti Artturi Kalliomäki

Jo joukkojen toiminnan suunnitteluvaiheessa tulee ottaa huomioon asetetut tavoitteet, reunaehdot, joukkojen osaaminen, joukkojen käyttämä varustus, materiaalien kunto, käytössä olevat resurssit ja erityisesti toiminnan aikainen huolto. Tehtävää annettaessa, tulee antaa myös joukon tehtävän täyttämiseksi tarvittavat resurssit ja suunniteltava niiden ylläpito riittävällä tasolla. Historia on täynnä esimerkkejä siitä, kuinka joukkojen käytössä olevien resurssien ja materiaalien määrä ovat ratkaisseet joukkojen tehtävien onnistumisen. Historiassa on myös paljon esimerkkejä, kuinka taistelevat joukot eivät ole onnistuneet tehtävissään, kun niille ei ole pystytty toimittamaan riittävästi materiaalia oikea aikaisesti. Tunnetuimmaksi esimerkiksi, joissa taisteleva joukko on onnistunut

tehtävissään, kun he ovat kyenneet valloittamaan vihollisen huoltojoukkojen materiaalit itselleen.

Suunnittelusta varastointiin ja yhteistyöhön

Toiminnan suunnittelussa määritellään huollon tukemien joukkojen tukitarpeet. Osa huollon tukemien joukkojen tukitarpeista määritellään joukon toiminnan perusteella. Näitä suureita ovat esimerkiksi polttoaineiden ja ampuatarvikkeiden kulutus. Hyökkäykseen liikuvan joukon polttoaineen kulutus on suurta ja tarve on yhdenaikaista. Joukon tarvitsemaa polttoainetta on varastoitava valmiiksi lasketun kulutuksen mukaisesti. Huollon on täydennettävä joukon ajoneuvot sekä sähköä tuottavat voimakoneet oikeaan aikaan. Tarvittavan määrän

lisäksi, tarpeen täyttämisen yhdenaikaisuus aiheuttaa huollolle haasteen omien resurssien riittävyydestä. Riittävätkö joukon huollon omat polttoainevarastot täydentämään kaikki joukon ajoneuvot yhtä aikaa? Mistä ja kuinka kaukaa huollon on täydennettävä omat polttoainevarastot? Kuinka kauan polttoaineiden noutoon huollolta menee, koska polttoainetta voidaan taas tankata eli täydentää joukkojen ajoneuvoja? Onko mahdollista saada ulkopuolista tukea ja polttoaineen täydennyskykyä muualta? Voimmeko tukeutua suoraan joihinkin polttoainevarastoihin ja täyttöpaikkoihin? Pystytäänkö polttoainevarastoista suoraan tankkaamaan ajoneuvojamme?

Osa tarpeista syntyy normaalista sotilaiden toimintakyvyn ylläpidosta, eli ihmisen tarvitsemasta vedestä, ravinnosta, sään vaikutuksilta suo-

jaamisesta, lämmön hankkimisesta ja lääkintähuollosta. Näiden suuret saadaan helposti laskemalla. Esimerkiksi ihmisen päivässä tarvitsema puhtaan juomaveden määrä kerrotaan henkilöstön määrällä. Tästä saadaan veden määrä, joka huollon on toimitettava joukolle joka päivä täydennyksenä. Joukon käytössä olevasta kalustosta taas riippuu, kuinka paljon joukko kykenee vettä varastoimaan. Veden säilytysastioista, olosuhteista, lämpötilasta ja hygienias- ta riippuu, kuinka kauan varastoitu vesi säilyy. Veden käyttötarkoitus vaikuttaa veden varastointimuodon valintaan. Esimerkiksi pullovesi säilyy huonommin, kuin säiliössä varastoitu vesi, mutta se on helpompi jakaa ja henkilöstön kantaa. Pulloveden käyttö kenttäkeittimen täyttöön taas on hidasta ja tehotonta kuljetuksen kannalta. Pulloveden kuljettamisessa kuljetetaan myös pullojen välistä tyhjää tilaa ja pakkausmateriaalia. Samalla määrällä kuljetukseen käytettävässä oleval- la tilavuudella saadaan vähemmän vettä toimitettua perille. Meille niin arkisen hanasta tulevan puhtaan juomaveden hankinta, varastointi ja kuljettaminen käyttäjille maastoon ei olekaan siis niin yksinkertaista.

Suunnittelun jälkeen Porin prikaatin huolto toimittaa tarpeensa joukkoa tukevalle 2.Logistiikkarykmentille. Logistiikka määrittelee mistä toimitetaan tai mistä huolto

voi noutaa tarvitsemansa materiaalit. Logistiikan yhteistoiminta ja koordinoitinkokouksissa huolto ja logistiikka eli PORPR ja 2LOGR, käyvät lävitse, miten tarpeisiin vastataan. Huolto voi tarkentaa tarpeita ja logistiikka niiden toimittamis- ta. Kokouksessa siis keskustellaan, miten joukko saa sen tarvitsemat materiaalit. Ennen kaikkea kokouksen tarkoituksena on varmistaa, että huolto ja sitä tukeva logistiikka ymmärtävät tuen toimittamisen samalla tavalla. Esimerkiksi juomaveden osalta osoitetaan veden täydennys- pisteet, joista joukko voi omat säiliönsä täydentää. Joukolle voidaan tuoda vettä ja täyttää heidän säiliöt maastossa. Osa joukon tarvitsemasta vedestä voidaan tuoda pullovetenä.

Logistiikka yhdessä kuntien kanssa valvovat veden laatua, veden jakeluverkostoa ja täydennyspisteiden kuntoa. Porin prikaati valvoo omia vedenjakelupisteitä ja veden varastointivälineistön kuntoa. Vedensäilytysvälineet huolletaan ja desinfioi- daan säännöllisesti. Porin prikaati tekee yhteistyötä alueensa kuntien kanssa tämänkin osalta. Joukon lää- kintähenkilöstö valvoo hygieni- aa, veden käsittelyä ja ottaa näytteitä tutkittavaksi. Näytteet tutkitaan logistiikan osoittamissa viranomais- ten laboratorioissa. Jokainen tekee siis oman osuutensa henkilöstön puhtaan juomaveden saamiseksi. Ja koska Puolustusvoimat ovat varau-

tumiseen ja valmiuteen valmistautu- va organisaatio, Porin prikaati myös omistaa vedenporaus- ja vedenpuh- distuskalustoa. Eli tarvittaessa va- rastoista otetaan käyttöön kalusto, jolla saadaan tuotettua riittävästi puhdasta vettä yli prikaatin tarpei- den tai muille viranomaisille käyt- töön. Suunnittelulla ja yhteistyöllä luodaan siis siltä yhteiskunnan re- sursseista logistiikan kautta huollon toteuttamaan tuen toimittamiseen taisteleville joukoille tai tarvittaessa muille viranomaisille.

Tuen toteuttaminen jakautuu huollon aloittain

Joukkojen tuki jakautuu huollon aloittain tehtävään suunnitteluun, ohjaukseen ja yhteisen johdon alla tapahtuvaan yhteistyöhön, koordi- nointiin sekä toimeenpanoon. Huol- lon taustalla on Puolustusvoimien logistiikka ja sen kautta yhteensovi- tettuna viranomaisten ja yhteiskun- nan resurssit. Tässä muutamien alo- jen esimerkkejä.

Huollon aloista ensimmäisenä ja toiminnan ylläpitämiseksi tärkeim- pänä alana on täydennykset. Poltto- aineiden täydennyksen osalta Porin prikaati harjoittelee 2LOGR:n kans- sa useita täydennyksen eri muotoja. Polttoainetta noudetaan logistiikan osoittamista varastoista huollon tai joukkojen polttoainesäiliöihin. Lo- gistiikkarykmentti toimittaa omilla

Kuva: tykkimies Onni Sjöroos

Lounais-Suomi 24 -paikallispuolustus- harjoitus: Sotilaspo- liisit saivat tehtäväk- seen etsiä ja ottaa kiinni rakennuksiin piiloutuneet henkilöt. Tehtävä eteni no- peasti tulitaisteluun, mutta sotilaspoliisit tuhosivat maaliosas- ton nopeasti.

ajoneuvoillaan polttoainetta huol-
lolle tai suoraan tankkaa joukkojen
ajoneuvoja maastossa. Polttoaine-
rekan ei tarvitse aina olla armei-
jan vihreän, sillä on normaalia, että
myös suoraan siviiliyrityksen poltto-
ainerekasta tankataan esimerkiksi
panssariajoneuvoja. Moottorimars-
silla Porilaiset voivat myös ajaa logis-
tiikan ylläpitämälle polttoainease-
malle, jossa logistiikan joukot tank-
kaavat joukkojen ajoneuvot. Ja toki
harjoittelemme myös tankkaamista
niin, että moottorimarssilla joukko
tankkaa ja maksaa tankkauksensa
pankkikortilla ihan niin kuin muut-
kin. Puolustusvoimien joukko-osas-
tot ja huoltojoukot valmistautuvat
myös tukemaan muita viranomai-
sia tankkaamalla esimerkiksi pelas-
tuslaitoksen ja poliisin ajoneuvo-
ja. Täydennyksiin kuuluvat myös
ampumatarvikkeiden, räjähteiden,
talousveden ja elintarvikkeiden toi-
mittaminen joukoille.

Huollon aloista kuljetukset ovat
laajalti viranomaisten ohjaama ala.

Ajo-oikeuksien saamiseksi tarvitta-
va kuljettajakoulutus, ajoneuvojen
kunnon valvonta ja ajoneuvojen
katsastaminen ovat huollon joka-
päiväisiä toimia. Porin prikaati on
viikoittain yhteistyössä ajokortte-
ja ja kuljetuksiin liittyviä oikeuksia
myöntäviin viranomaisiin. Kuljetta-
jakoulutus toteutetaan kuljettajiksi
valituille ja siihen soveltuville hen-
kilöille. Heille koulutetaan sodan
ajan tehtävän mukaisen ajoneuvon
ajo-oikeus. Kuljettajille annetaan ta-
vara- tai henkilöliikenteen ammatti-
pätevyys kuljettajaopetusta säädös-
ten edellyttämä määrä. Koulutuksen
jälkeen sotilaskuljettajat kykenevät
itsenäiseen ja liikenneturvalliseen
toimintaan kuljetustehtävissään
kaikissa olosuhteissa. He kykenevät
huolehtimaan kuljettamastaan ma-
teriaalista ja kuljetettavien henkilöi-
den palvelusturvallisuudesta kulje-
tuksen aikana. Joukot itse valvovat
ajoneuvojen kuntoa ja kuljettajien
ajokuntoa. Omavalvonnassa tukeu-
dutaan kuljetusalan ja turvallisuus-

alan sotilaisiin sekä tarvittaessa poliis-
in resursseihin ja toimivaltaan.

Yksi mielenkiintoisimmista yhteis-
työn muodoista on lääkinnässä. Joukko
itse kouluttaa henkilöstöään
ja taistelupelastajiaan ensiavun an-
tamiseen. Kouluttaminen toteute-
taan Porin prikaatin johtaman Lää-
kinnän osaamiskeskuksen tuotta-
min ohjein ja koulutusmateriaalien
avulla. Puolustusvoimien logistiik-
kalaitoksen Sotilaslääketieteenkes-
kuksen terveysasemien kenttäsa-
raanhoitajat tukevat ammattilaisina
lääkintäkoulutusta perus- ja täyden-
nyskoulutuksissa sekä maastoharjoi-
tuksissa. Joukkojen toiminnan suun-
nittelussa otetaan huomioon palve-
lurvallisuus, joukon lääkintäkyky,
huollon lääkintäkyky ja mahdol-
lisesti tarvittavat evakuoitukyvyt
sairaalasaiseen hoitoon. Porin
prikaati harjoittelee säännöllises-
ti evakuointeja Satakunnan hyvin-
vointialueen evakuointisairaalaan,
Satasairaalaan. Yhteistyössä Porin
prikaati ja Satasairaala harjoittele-
vat siis suunnitelmien toteuttamista
kuvitteellisissa tilanteissa. Harjoit-
telu on johtamista, yhteistoimintaa,
tilannetiedon vaihtamista sekä hä-
täensiavun antamista ja evakuoin-
teja aikapaineen alla. Loukkaantu-
neeksi maskeeratut potilaat näytte-
levät ja kulkevat läpi ensiapuketjun
aina sairaalasaiseen hoitoon asti
kirurgien pöydille. Haasteena ei ole
yksittäiset ”hengen vaarassa olevat
potilaat”, vaan määrällisesti useat,
eri asteisesti loukkaantuneet poti-
laat, joiden oikealla ensiavulla, la-
jittelulla ja toiminnan johtamisella
on valtava merkitys lopputuloksel-
le. Vastaavasti Porin prikaatin jouk-
kojen lähtiessä harjoituksiin oman
alueen ulkopuolella käy logistiikka
tai huollon joukko myös tekemäs-
sä yhteistyötä evakuointisairaala-
etukäteen.

Lääkintä on siis hyvä esimerkki sii-
tä, miten yhteisellä suunnittelulla,
yhteistyöllä ja yhteisillä resursseil-
la toteutetaan yhteistä päämäärää.
Huolehditaan yhdessä haavoittu-
neen, loukkaantuneen tai sairastu-
neen ihmisen kuntoon saamisesta.
Suunnittelulla, yhdessä suunnittele-
malla, tietoa jakamalla, yhteistyöl-
lä ja yhdessä tekemisellä saamme
huollon kautta tarvittavan tuen tais-
televille joukoille.

Yhteiskunnan tuki huollolle – ulkosuhteet

Teksti: Porin prikaatin huoltopäällikkö, majuri Raino Kukonlehto

Tarkastellaan lyhyesti yhteiskunnallisia huollon tärkeimpiä toimijoita nimenomaan Porin prikaatin toiminta-alueella ja Porin prikaatin näkökulmasta katsottuna peilaten nykyhetkeen.

Huoltovarmuuskeskus varautuu mahdollisiin kriiseihin ja häiriötilanteisiin turvaamalla jatkuvuuden hallinnalla yhteiskunnan elintärkeät toiminnot. Tästä alueellamme esimerkinä Fortumin Meri-Porin voimalaitoksen siirtyminen Huoltovarmuuskeskukseen.

AVI (Aluehallintovirasto) edistää alueellista yhdenvertaisuutta vastamalla lainsäädännön toimeenpanosta, ohjauksesta ja valvonnasta omalla alueellaan. Porin prikaatin alueella toimivat Lounais-Suomen AVI sekä Länsi- ja Sisä-Suomen AVI.

ELY-keskukset (Elinkeino, liikenne ja ympäristökeskukset) toimivat valtion aluehallintoviranomaisina yhdessä aluehallintovirastojen kanssa. ELY-keskukset edistävät alueellista kehittämistä hoitamalla valtionhallinnon toimeenpano- ja kehittämis-tehtäviä alueellaan. Porin prikaatin alueella toimii Varsinais-Suomen, Satakunnan, Pohjanmaan ja Etelä-Pohjanmaan ELY-keskukset.

Maakunnilla ja maakuntaliitoilla

on myös oma roolinsa alueiden kehittämisessä, esimerkiksi Satakuntaliiton ratakankkeet alueellamme. Maakuntiahan meidän toiminta-alueella ovat mantereella Varsinais-Suomi, Satakunta, Etelä-Pohjanmaa, Pohjanmaa ja Keski-Pohjanmaa sekä pienen merimatkan päässä Ahvenanmaa.

Hyvinvointialueet vastaavat sosiaali- ja terveydenhuollon, pelastustoimen ja mielenterveys- ja päihdepalveluiden tuottamisesta alueillaan. Hyvinvointialueet ovat itsehallinnollisia alueita. Hyvinvointialueiden rahoitus perustuu valtion rahoitukseen, eikä niillä ole toistaiseksi verotusoikeutta.

Porin prikaatin toiminta-alueen 84 kuntaa tarjoavat paikallista asiantuntemusta, ja heidän kanssa meillä on hyvä yhteistyö. Poikkeusolojen toiminnan suunnitteluun ja varautumiseen liittyen aluetoimistot ja paikallispataljoonat ovat tehneet viime vuosina tiivistä yhteistyötä, joista ilmentymänä ovat yhteistyösopimukset kuntien ja kaupunkien kanssa

Strategiset kumppanimme (mm. Millog ja Puolustuskiinteistöt) ja muut puolustusvoimien toimijat alueellamme (mm. SOTLK, 2.LOGR, RÄJK, MAASK, PVJJK, RVL, Merivoimat ja Ilmavoimat) ovat myös tärkeä

yhteiskunnallinen osa huollollisessa varautumisessa.

Poikkeusoloissa Porin prikaatin toiminta-alue on JORA25:n myötä huomattavasti normaaliolojen toiminta-aluea suurempi, jolloin toiminnan suunnittelussa on huomioitava yhteistyötoimijat laajemmalla alueella.

Tämän jutun kirjoitushetkellä uutisten mukaan Ruotsin Nato-jäsenyys nytkähtelee Unkarin presidentin allekirjoituksen jälkeen eteenpäin. Tämän myötä Nato:n puolustussuunnitelman teko myös nytkähtää eteenpäin, tästä prosessista tulee aikanaan merkittävät syötteet ja tehtävät myös Porin prikaatin suuntaan. Yhteistyö lisääntynee merkittävästi Ruotsin suuntaan. Alueemme muodostanee vahvan tukeutumisalueen ja logistisia solmukohtia. NATO-jäsenyys muutoinkin ja Yhdysvaltojen kanssa solmittu DCA-sopimus (Defence Cooperation Agreement) tuovat myös lisää resursseja tai ainakin merkittävästi lisää suunnittelu- ja toimeenpanotehtäviä.

Eli kevättä kohden kiireet kiihtyy, mutta tämänkin vuoden kiireistä selvittää hyvällä yhteistyöllä, hyvän työilmapiirin ansiosta.

Kuva: tykkimies Onni Sjöroos

*Lounais-Suomi
24 -paikallispuo-
lustusharjoitus:
Poikkeusoloissa
keskeisiä tehtäviä
ovat esimerkiksi
strategisten kohteiden suojaaminen,
alueiden valvonta ja
taistelutehtävät.*

Länsi syöttää, suojaa ja sähköistää Suomen

Venäjän Ukrainaan hyökkäyksen myötä Euroopan toimintaympäristö muuttui. Olemme olleet nyt vuoden Naton jäsenmaa. Suurvaltojen väliset jännitteet pakottavat meitä edelleen vahvistamaan maamme omavaraisuutta ja huoltovarmuutta. Katseet kääntyvät nyt aivan syystä maassamme Suomea suojaavaan länteen. Lännessä Satakunnalla on merkittävä rooli Suomen turvallisuusrannikkona logistisen sijaintinsa, kahden varuskuntansa, teollisuutensa ja vientisamiensa vuoksi. Maamme huoltovarmuuden kannalta maakunnassamme sijaitsee esimerkiksi ruokaturvalle tärkeää alku- ja elintarviketuotantoa sekä koko yhteiskunnalle merkittävää energiatuotantoa. Satakunnassa tuotetaan noin 35 %:a koko Suomen sähköstä.

Venäjän hyökkäyssota vauhditti koko Euroopan siirtymää vihreään ja päästöttömään energiaan. Satakunnassa vireillä olevat investointihankkeet toisivat maakuntaan merkittävästi lisää aurinkovoimaa, maatuulivoimaa ja merituulivoimaa. Satakunnassa on myös monia vihreään siirtymään liittyviä teollisuushankkeita, kuten akkumateriaalien ja vedyn valmistamista.

Teollisuuden siirtyminen puhtaan energiaan toimii yrityksille kilpailuvalttina. Puhtaan energian hyvä saatavuus lisää myös alueellista kilpailukykyämme. Satakunta houkuttelee uutta tuotantoa mm. hyvillä siirtoyhteyksillä ja vihreään tuotantoon soveltuvilla alueilla. Rahoituskustannusten nousu ja työvoiman saatavuuden ongelmat voivat kuitenkin lykätä investointeja. Puhtaan kasvun teemat Satakunnassa ovat energiaratkaisut, kiertotalous, akku- ja teknologiametallit sekä vihreä vetytalous. Satakunnassa on toimiva tekninen infrastruktuuri sekä teollisia ekosysteemejä, joihin puhtaan siirtymän investoinnit voivat kytkeytyä. Vihreä siirtymä näyttäytyy uusteollistumisen moottorina. Lisäksi digitalisaatio parantaa teollisen työn tuottavuutta.

Satakunta tarjoaakin nyt nuorille työtä, jolla on merkitystä. Moni nuori haluaa omalla toiminnallaan tehdä maailmasta paremman paikan tulevaisuudessa, ja siksi työ esimerkiksi energia-alalla, robotiikan tai turvallisuuden parissa kiinnostaa. Satakunnasta löytyy kattavasti eri alojen opiskelupaikkoja. Mikä parasta opiskelujen aikana pääsee ha-

lutessaan jo kiinnittymään esimerkiksi kansainväliseen teollisuuteen, josta voi aueta mielenkiintoinen urapolku merkityksellisessä työssä. Länsi-Suomen maakuntaliitot aloittivat syksyllä 2023 yhteisen visio-työn, jonka tavoitteena on havahduttaa näkemään Lännen merkityksen Suomen kansantaloudelle ja maamme kehitykselle. Tiivistetysti viestimme on, että Länsi syöttää, suojaa ja sähköistää Suomen. Puhtaiden ratkaisujen investointipotentiaali ja digitalisaatio ovat erityinen mahdollisuus uusteollisuudelle. Monipuolisuutta ja vahvistuva elinkeinoelämä sekä Satakunnan merkitys kokonaisturvallisuudelle luovat positiivisen tulevaisuusnäkökuvan Satakuntaan. Meillä on kuitenkin pulaa osaajista. Voisitko sinä olla yksi näistä tulevaisuudentekijöistä? Tervetuloa Satakuntaan!

Kristiina Salonen
Maakuntajohtaja

Pelastustoimi Varsinais-Suomessa

Teksti: Sebastian Holm, aluepalopäällikkö, Varsinais-Suomen pelastuslaitos

Kuva: Kristian Eloluoto, Varsinais-Suomen pelastuslaitos

Varsinais-Suomen pelastuslaitos huolehtii Varsinais-Suomen hyvinvointialueella pelastustoimen palveluista. Pelastustoimen kolme ydintehtävää ovat onnettomuuksien ehkäisy, väestönsuojelu ja pelastustoiminta. Lisäksi pelastuslaitos tuottaa Varsinais-Suomessa osan hyvinvointialueen kiireellisestä ensihoitopalvelusta. Pelastustoimen palvelut on järjestettävä myös häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, joissa korostuvat ennakkosuunnittelu ja viranomaisyhteistyö.

Pelastustoimen palveluiden ja tehtävien järjestäminen hyvinvointialueella määritellään lakisääteisessä palvelutasopäätöksessä, joka tehdään määrääjäksi. Varsinais-Suomen hyvinvointialueen nykyinen pelastustoimen palvelutasopäätös on voimassa vuodet 2024-2025 ja se

on ensimmäinen hyvinvointialueen aikana laadittu palvelutasopäätös.

Pelastustoimen palvelutasopäätös jakaantuu asiakirjana: keskeisiin linjauksiin, päättyvän palvelutasopäätöskauden arviontiin, riskianalyysin tuloksiin ja johtopäätöksiin, palvelutasoa koskeviin päätöksiin palveluitain sekä kehittämissuunnitelmaan.

Palvelutasopäätöksen perustana on ajantasainen riskianalyysi, joka sisältää toimintaympäristön arvioinnin ja pelastustoimen onnettomuuskehityksen seurannan perusteella tunnistetut keskeiset uhat ja riskit sekä niiden muutokset, joihin pelastustoimen tulee varautuna. Riskianalyysin päätelmissä on otettu huomioon myös kansallisen ja alueellisen riskiarvion tulokset.

Varsinais-Suomen hyvinvointialueen pelastustoimen palvelutasopäätöksen palvelutasoa koskevissa

päätöksissä korostuu vähintään nykyisen palvelutason ylläpitäminen ja palvelutarpeen kasvusta sekä riskianalyysin päätelmistä johtuva palvelutason portaittainen kasvattaminen erityisesti valvontahenkilöstön ja pelastustoiminnan valmiuden osalta. Erityisinä painopisteinä vuosille 2024-2025 on Euroopan turvallisuustilanteesta tapahtuneista muutoksista johtuva suorituskykyjen kehittäminen häiriötilanteisiin sekä poikkeusoloihin, esimerkiksi huoltovarmuuden ja rauniopelastamisen osalta. Lisäksi palvelutasopäätöskauden aikana on tavoitteena kehittää mm. ilmastomuutoksesta johtuen metsäpalojen sammutuskyvykkyyksiä.

Pelastustoimen päivittäisvalmius toteutetaan Varsinais-Suomessa kymmenellä ympärivuorokautisesti välittömässä lähtövalmiudessa

olevalla paloasemalla, kolmella virka-aikana miehitettävällä paloasemalla sekä 66 sopimuspalokunnalla ja 5 toimenpidepalkkaisella paloasemalla, joista lähdetään hälytystehtävälle paloasemasta riippuen noin 5-15 minuutin kuluessa hälyttämisestä. Päätoimisesti pelastustoimintaan osallistuu noin 300 henkilöä ja sopimuspalokunnissa sekä toimenpidepalkkaisilla paloasemilla on yhteensä noin 1500 hälytyskelpoista henkilöä. Pelastustoiminnan hälytystehtäviä on vuosittain noin 7500-8500 kpl (v. 2023 8245 kpl).

Viranomaisyhteistyö ja paikallispuolustus

Viranomaisten tekemä yhteistyö korostuu kaikissa eri olosuhteissa, niin päivittäistoiminnassa, häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa. Pelastustoimen näkökulmasta poliisi ja ensihoito tekevät päivittäin töitä pelastustoiminnan eri tehtävissä. Varsinais-Suomen kannalta erityispiirteenä olevassa laajassa saaristossa korostuu Merivartioston kanssa tehtävä yhteistyö, sillä Merivartioston yksiköt voivat olla saaristossa ensimmäisenä viranomaisyksikkönä tilanepaikalla tai vastaavasti pelastustoimen yksiköt ovat ensimmäisenä yksikkönä meripelastusjohtoissa tehtävässä. Pelastustoimi on käyttänyt laajamittaisempaa Puolustusvoimien virka-apua Varsinais-Suomessa viimeksi vuonna 2018 olleessa Pyhärannan laajemmassa metsäpalossa, jossa varusmiehistä koottu virka-apuosasto osallistui mm. metsäpalon jälkisammutustöihin ja alueen eristämiseen. Kohteessa käytettiin sammutustöissä myös Porin prikaatin sotilaspalokuntaa ja Utin jääkäriyrykmentin helikoptereita. Suomessa on kaikilla viranomaisilla rajalliset resurssit, jolloin erityisvykkyudet on järkevää hyödyntää mahdollisimman tehokkaasti kaikkien viranomaisten käytettäväksi (kuten esimerkiksi: helikopterikalusto, CBRNE-osaaminen).

Poikkeusoloihin varautumiseen saadaan näkökulmaa Venäjän hyökkäyssodasta Ukrainaan. Mediasta on selkeästi nähtävistä kahdenlaista näkökulmaa: sotiin taistelemassa etulinjassa ja paikallisviranomaiset suorittamassa pelastustehtäviä kaupunkiympäristössä kaukana etulinjasta.

Toimivan viranomaisyhteistyön lähtökohtana on ennalta sovitut toimintamallit, suunnitelmat ja sopimukset sekä säännöllinen harjoittelu. Puolustusvoimien järjestämät paikallispuolustusharjoitukset ovat keskeinen osa viranomaisten yhteistyön harjoittelua, jossa jokainen viranomainen pääsee koeponnistamaan omaa suoritustaitiaan sekä suunnitelmien toimivuutta. Lounais-Suomi 24 -paikallispuolustusharjoituksessa harjoiteltiin erityisesti tehtävien johtamista, joihin osallistui useampi viranomainen sekä myös kenttätoimintaa käytännön tasolla.

Toisena merkittävänä viranomaisyhteistyöhön liittyvänä harjoituskokonaisuutena ovat ulkoisiin pelastussuunnitelmiin liittyvät suuronnettomuusharjoitukset. Pelastuslaitos laatii erityistä vaaraa aiheuttaviin kohteisiin ulkoisen pelastussuunnitelman, joka päivitetään kolmen vuoden välein. Ulkoista pelastussuunnitelmaa testataan päivituksen yhteydessä suoritettavalla suuronnettomuusharjoituksella, johon otetaan pääsääntöisesti mukaan skenaarioon liittyvät yhteistyöviranomaiset.

Viranomaisyhteistyötä harjoitellaan myös monissa muissa yhteyksissä, kuten esim. Aluehallintoviraston järjestämät valmiusharjoitukset sekä muut eri toimijoiden järjestämät pienemmät harjoitukset.

Töihin pelastusalalle

Suomessa on meneillään parhailaan pelastajapula, jonka ennakoidaan pahentuvan lähivuosina eläköitymisien ja palvelutarpeen kasvusta johtuen. Pelastajaksi voi opiskella Pelastusopistolla Kuopiossa tai Pelastuskoululla Helsingissä. Pelastajatutkinnon suorittaminen kestää 1,5 vuotta ja uudet kurssit alkavat vuosittain tammi- ja elokuussa. Elokuusta 2024 lähtien Pelastusopistolla aloittavien pelastajakurssien opiskelijamäärät on nostettu 120 opiskelijaan (aikaisemmin 64 opiskelijaa). Pelastusopistolla on mahdollisuus opiskella myös hätäkeskuspäivystäjätutkinnon tai pelastusalan päällystötutkinnon (AMK).

Lisätiedot tutkinnoista ja hakuaikatauluista: www.pelastusopisto.fi tai <https://pelastustoimi.fi/helsinki/helsingin-pelastuskoulu>

Pelastusalalla voi toimia myös sopimuspalokunnan jäsenenä. Sopimuspalokuntaan voi liittyä ottamalla yhteyttä lähimpään sopimuspalokuntaan. Uusia jäseniä otetaan useimmiten ympäri vuoden. Hälytystoimintaan pääsee osallistumaan, kun on suorittanut pelastustoiminnan peruskurssin, johon voi ilmoittautua sopimuspalokunnan kautta perehdytyksen jälkeen.

Kuva : tykkimies Tero Palviainen

Varsinais-Suomen pelastuslaitos osallistui Lounais-Suomi 24 -paikallispuolustusharjoitukseen.

Sotilaslääketieteen keskus tukee Porin prikaatin kriisinhallinnan parissa tehtävää työtä

Tekstin on tuottanut ja koonnut Sotilaslääketieteen keskus, erityisasiantuntijayksikkö, terveydensuojelu- ja lääkintätiedustelusektori, kv-ala

Kuva: Jääkäri Samuel Vieno

Sotilaslääketieteen keskus tukee ja tuottaa asiantuntijapalveluita terveydenhuollon, ympäristöterveydenhuollon, lääkehoidon sekä lääkintäkoulutusten muodossa kriisinhallintakeskuksessa tapahtuviin rotaatiokoulutuksiin.

SOTLK toimii Puolustusvoimien lääkintähuollon palvelukeskuksena ja asiantuntijana sekä antaa alan koulutusta.

Sotilaslääketieteen keskus on osa Puolustusvoimien logistiikkalaitosta. Keskuksen ja sen yksiköiden johto sekä esikunta sijaitsevat Riihimäellä, mutta toimintaa on usealla paikkakunnalla eri puolilla Suomea. Työntekijöitä Sotilaslääketieteen keskuksessa on noin 400.

Sotilaslääketieteen keskukseseen kuuluu kaksi yksikköä, Kenttälääkinnän palveluyksikkö ja Erityisasiantunti-

jayksikkö. Esikuntaan kuuluu myös Sotilaslääketieteen arkisto.

Säkylän terveysasema on tiiviisti mukana KRIHA-toiminnassa

Kriisinhallintakoulutuksiin ja erilaisiin terveystarkastuksiin liittyvästä työstä tehdään suurin osa Säkylän terveysasemalla. Säkylän terveysaseman henkilöstössä työskentelee kolme terveydenhuoltoalan ammattihenkilöä, työterveyshoitaja (kansainvälinen ala, kv) ja kaksi kenttä-sairaanhoitajaa (kv), heidän tehtävänsä ovat kohdennettu ainoastaan kriisinhallintatehtäviin lähtevien ja sieltä palaajien terveystarkastusten, rokotuksien sekä erilaisten lääkintäkoulutusten suunnitteluun ja toteutukseen.

Kriisinhallintahenkilöstön terveys-

tarkastukset ja rokotukset ovat tärkeä osa palvelusturvallisuutta. Näiden terveydenhuollon toimenpiteiden avulla turvataan kriisinhallintahenkilöstön terveys ja joukon toiminta vaativissa olosuhteissa. Terveystarkastuksessa määritetään, onko henkilö terveytensä puolesta sopiva kriisinhallintatehtävään. Tarkastus luokitellaan samalla työhönsijoitustarkastukseksi kriisinhallintatehtävään kohdemaassa.

Kriisinhallintakoulutuksessa oleville annetaan aina lääkintäkoulutusta. Se sisältää jokaisen sotilaan hallittavia henkeä pelastavia toimenpiteitä sekä lääkintähenkilöstölle annettavaa eriytyvää koulutusta. Koulutus on nousujohteista ja se etenee yksittäisen välineen opettelusta, vaativampiin monipotilastilanteisiin. Säkylän terveysaseman kv-henkilöstö suunnittelee ja toteuttaa nämä

koulutukset. Koulutusten toteuttamiseen varataan ja suunnitellaan riittävä henkilöstö, jotta kouluttamiseen saatu aika tulee käytettyä tehokkaasti ja kaikilla koulutettavilla on mahdollisuus harjoitteluun.

Rotaatiokoulutuksien ajankohtina Säkylän terveysasemalla monen eri ammattiryhmän ja henkilön työpanos kohdistuu kriisinhallintatehtäviin lähtevien tarpeisiin. Silloin tehdään erilaisia terveystarkastuksia, rokotuksia sekä toteutetaan lääkintäkoulutuksia.

Porin prikaatin rekrytointiala, talouspuoli sekä matkasihteerit ovat tärkeitä yhteistyökumppaneita terveysaseman kv-henkilöstölle. Yhteistyö on tiivistä ja yhteiset toimintatavat ovat vakioituneet jo pitkälle. Tämä takaa sen, että operaatioihin lähtevien, siellä jo olevien ja operaatioista palaavien asiat saadaan hoidettua asiantuntevasti ja ilman viiveitä.

Erityisasiantuntijayksikkö

Erilaisia asiantuntijatehtäviä kriisinhallintatehtäviin lähteville ja kriisinhallintaoperaatioihin, tuottaa erityisasiantuntijayksikön terveydensuojelu- ja lääkintätiedustelusektorin kansainvälinen ala, sotilasapteekki ja ensihoito- ja simulaatiosektori.

Terveydensuojelu- ja lääkintätiedustelusektorin kv-alan rooli

Terveydensuojelu- ja lääkintätiedustelusektorin päätehtävä on ennal-

Koulutuksen tavoitteena on, että henkilöstö ja joukko kykenevät aloittamaan käsketyt tehtävät alueella tapahtuvan perehdytyksen jälkeen. Operaatioissa jatketaan tarvittavalla täydennyskoulutuksella.

taehkäisevän terveydenhuollon toteuttaminen terveysvaaroja tunnistamalla, niitä ehkäisemällä ja poistamalla sekä muuten hallitsemalla ja turvata näin kriha-henkilöstön toimintakykyä kriisinhallintatehtävissä.

Kv-alalla työskentelee kv-ylilääkäri ja kv-sairaanhoitaja. Heidän tehtävänä on tukea kv-operaatioiden lääkintähuoltoa kaikissa sen eri vaiheissa.

Kv-ala suunnittelee ja ohjaa kriisinhallintatehtäviin lähtevien terveystarkastustoimintaa ja ylläpitää mm. eri operaatioiden rokotusohjelmia. Riskien arviointien sekä lääkintätiedustelun perusteella annetaan erilaisia suosituksia ja ohjeistuksia, niin terveystarkastus- kuin koulutustoimintaan. Lisäksi operaati-

oihin lähtevän lääkintähenkilöstön perehdyttäminen tehtäviinsä aloitetaan rotaatiokoulutuksen aikana, jotta työnteon aloittaminen operaatioalueella onnistuisi mahdollisimman helposti.

Kriisinhallintaoperaation aikana kv-ala tukee, ohjaa ja valvoo operaatioiden lääkintähuollon toimintaa, niin että lääkintä on järjestetty Suomen lakien ja Puolustusvoimien ohjeiden mukaisesti.

Kv-ala tekee tiivistä yhteistyötä Porin prikaatin eri toimijoiden kanssa. Rekrytointiyksikköä tuetaan ottamalla kantaa hakukäsittelyyn liittyviin palveluskelpoisuusarvioiteihin. Kriisinhallintakeskuksen henkilöstön kanssa sovitaan erilaisten koulutusten suunnittelusta ja toteuttamisesta operaatioon lähteville sekä vastataan KRIHA-keskuksen tekemiin tukipyyntöihin, niin kouluttajaresurssin kuin terveystarkastus-henkilöstönkin osalta.

SOTLK:n terveydensuojelu- ja lääkintätiedustelusektorin eläinlääkäri valvoo suomalaisten kriisinhallintajoukkojen elintarvike-, talousvesi- ja asumisturvallisuutta samaan tapaan kuin terveystarkastajat kunnissa. Käytännössä tätä tukea annetaan operaation huollolle ja lääkinnälle etänä puhelimitse tai sähköpostitse, mutta myös suunnitelmallisilla tarkastuskäynneillä operaatioihin. KRIHA-operaatioissa ympäristön, elintarvikkeiden tai vaikkapa hämähäkkien ja hyönteisten aiheuttamat riskit voivat olla toista luokkaa kuin koti-Suomessa. Tästä syystä SOTLK:n eläinlääkärit myös

Jokaisella kriisinhallintaoperaatiolla on yksilöllinen rokotusohjelmansa, jolla suojataan operaation henkilöstöä.

Varusmiehiä harjoittelemassa haavoittuneen henkilön evakuoimista.

Taisteluensiapu on jokaisen sotilaan perustaito. Evakuoinnin yhteydessä potilaan loukkaantumiseen tai haavoittumiseen liittyvät tiedot kirjataan ylös. Tietojen perusteella lääkintähenkilöstö kykenee heti aloittamaan välittömät toimenpiteet vammojen hoidossa.

osallistuvat KRIHA-kohteiden lääkintätiedusteluun, jossa riskejä ja niiden hallintakeinoja kartoitetaan palvelusturvallisuuden varmistamiseksi. Eläinlääkärit kouluttavat rotaatiokoulutuksissa operaation avainhenkilöstöä elintarvike-, vesi- ja muiden ympäristön riskien varalta. Koulutuksella annetaan suomalaisen joukon lääkinnälle ja huollolle valmiuksia hallita ja ehkäistä em. riskejä ja toisaalta reagoida oikein, jos riskit realisoituvat esim. vatsatauti-epidemian muodossa.

Ensihoito- ja simulaatiosektori ja Sotilasapteekki kouluttavat erityisosaamista ja ohjaavat toimintaa

Ensihoito- ja simulaatiosektori Sotilaslääketieteenkeskuksessa Riihimä-

ellä antaa krihalääkinnän eriytyvän koulutuksen. Sektori toimii Puolustusvoimien kenttä- ja katastrofilääketieteen osaamiskeskuksena sekä asiantuntijayksikkönä ja vastaa osaltaan ensihoidon, kenttäkirurgian ja simulaatiokoulutuksen kehittämisestä, toteuttamisesta ja yhdenmukaistamisesta. Krihan eriytyvässä koulutuksessa annetaan koulutettaville oppitunteja keskeisimmistä krihalääkinnän

osa-alueista ja taitopajoissa harjoitellaan käytännön kädentaitoja. Sektori on erikoistunut antamaan koulutusta simulaattoreita apuna käyttäen, jolloin pystytään harjoittelemaan esimerkiksi ensihoitoa erilaisissa haastavissakin olosuhteissa. Sotilasapteekki tukee rotaatiokoulutuksia lääkehuollon osa-alueilla / Sotilasapteekki vastaa KRIHA-operaatioiden lääkehuoltoon liittyvästä koulutuksesta ja ohjauksesta.

MINGÄST SORTI EDUIST STÄÄ TÄNÄPÄ NAUTEISIS?

Kaikkest osuvama edus
snää löödäs **S-mobiili**
Oma kauppa -laarist.

Pistäst ladate S-mobiili soveluspuadistas.

 KEULA

Keittiömestari-
laatua yli
30 vuotta

www.kapteeninkastikkeet.fi

TERÄSPAALUTUKSIA

Tasaisen varmasti - paalupaikalla!

**KANKAREEN
PAALUUS**

050 5273 614

myynti@kankareenpaalutus.fi

www.kankareenpaalutus.fi

LOIMAAN SILKKIPAINO

ESILLE.FI

teippaukset ja mainospainatukset

RAUTANET®

LOIMAA

PAIKALLINEN JA PALVELEVA - WWW.RAUTANETLOIMAA.FI

KANKAANPÄÄ

Äly, taide ja hyvinvointi asuvat meillä.

kankaanpaa.fi

AKR.FI

Lamminkatu 35, PL 11, 32201 LOIMAA
Puh 020 799 5000 Fax 020 799 5510

AUTO- JA KONELIIKE AKR OY

www.akr.fi

Millog kehittää vierailevien joukkojen kunnossapidon tukea

Tekstit: Ruska Paronen

Suomen liittyminen Natoon ja kasvavat kansainväliset riippuvuussuhteet tuovat uusia kansainvälisiä ulottuvuuksia myös strategisen kumppanin Millogin toimintaan. Ensimmäisenä lisääntyvä kansainvälinen toiminta näkyy vierailevien joukkojen tuen lisääntymisenä.

Milloglaiset pitävät huolta siitä, että harjoituksiin lähtevä kalusto on käyttökunnossa ja korjaavat sovitut viat harjoitusten jälkeen. Kuva: Opa Latvala.

Puolustusliitto Naton jäsenyyden myötä kansainvälisten harjoittelevien joukkojen määrä Suomessa moninkertaistuu ja harjoitukset kasvattavat kokoaan sekä kestoaan. Harjoitusten mittasuhteiden kasvaminen vaikuttaa myös kunnossapidon strategiseen kumppaniin Millogiin.

Sotaharjoituksissa Millogin rooli ja tehtävät päätetään osana harjoitusten toteutuksen suunnittelua, harjoitusjoukkojen oma kunnossapidon kyky huomioon ottaen. Harjoituksissa Millogin rooli painottuu varaosa- ja kunnossapidonpalvelujen tuottamiseen joko omin tai suunniteltujen toimittajien resurs-

sein. Lisäksi Millog varmistaa yhdessä käyttäjien kanssa, että harjoitukseen lähtevä kalusto on kunnossa ja korjaa sovitut viat harjoitusten jälkeen. Harjoituksissa tehtävä käyttöhuolto on Puolustusvoimien vastuulla.

Suomessa vierailevat Nato-joukot vastaavat lähtökohtaisesti omasta kunnossapidostaan, mutta he voivat tukeutua tarvittaessa isäntämaahan. Suomessa Puolustusvoimat voi käyttää Millogia yhtenä palveluntarjoajana isäntämaatuen antamiseen. Vierailevien joukkojen kunnossapidon tuen kysyntä on kasvanut ja tulee varmasti lisääntymään entisestään, arvioi Millogin Kumppanuus ja Elinjaksopalveluiden johtaja **Kimmo Myllyoja**.

– Yhteistyössä Logistiikkalaitoksen kanssa olemme sopineet mallista, jossa Puolustusvoimien tilauksesta Millog voi alihankintaverkostoineen tarjota kansainvälisille joukoille käytännössä samoja kunnossapidon ja varaosahuollon palveluita kuin mitä tarjoamme Puolustusvoimille, hän avaa.

Palvelukuvasto vierailevia joukkoja varten

Nato-liittoumassa yritystoimijat ja alihankkijat ovat tuttu konsepti kunnossapidon tukena ja vierailevat joukot ovat tottuneita käyttämään siviilipalveluita tarpeen mukaan. Suomen puolustusvoimien ja Millogin välinen kunnossapidon kumppanuus on kuitenkin uniikki malli, joka on herättänyt Myllyojan mukaan paljon positiivista kiinnostusta liittouman jäsenmaissa.

Tällä hetkellä työnalla on palvelukuvasto, jonka avulla Millogin ja alihankkijaverkoston tarjolla olevat palvelut voidaan esittää vieraileville joukoille entistä selkeämmin. Tavoitteena on parantaa palveluiden ennakoitavuutta, jotta tulevaisuudessa vierailevien joukkojen ei tarvitse tuoda kaikkea mukanaan, vaan he voivat tukeutua osaksi Millogin palveluihin.

Vierailevat joukot huolehtivat omista varaosistaan ja kunnossapidostaan, sillä eri maiden kalustoissa on eroavaisuuksia. Norjan, artikkelin kirjoittamisen hetkellä jäsenyyden partaalla kurottelevan Ruotsin ja Suomen puolustuskalustoissa on kuitenkin paljon samaa. Naton myö-

tä Suomen, Ruotsin ja Norjan välille syntyy entistäkin tiiviimpi liittolais-suhde, joka Myllyojan mukaan synnyttää mahdollisuuksia ja synergia-etuja puolustusmateriaalin kunnossapidolle – mahdollisesti myös Millogin osalta.

– Yksi ulottuvuus on mainitsemani palvelujen tarjoaminen isäntämaatukena vierailevan joukon pyynnöstä. Pohjoismaita pystymme palvelemaan hyvin laajasti. Kaikkiaan liittouma lisää valtakunnan rajojen ylittävää toimintaa pohjolassa ja resurssien hyödyntäminen puolin ja toisin helpottuu.

Vierailevien joukkojen tukemisessa Millog voisi antaa lisäarvoa myös materiaalin varastoinnissa. Mikäli Suomeen varastoidaan liittouman jäsenmaiden kalustoa, voisi Millog ylläpitää näitä varastoja ja niissä olevia materiaaleja, Myllyoja pohtii.

Valmiina kansainvälisiin harjoituksiin

Kansainvälinen yhteistoiminta Puolustusvoimien kanssa on Millogille entuudestaan tuttua. Millogin huoltopartiot ovat tukeneet jo vuosia suomalaisia joukkoja kansainvälisissä kriisinhallintaoperaatioissa, muun muassa Afganistanissa. Libanonissa Millogin korjaamo on toiminut puolestaan jo yli 10 vuoden ajan yhtäjaksoisesti, vastaten ranskalais-suomalaisen pataljoonan suomalaisen ajoneuvokaluston huollosta. Lisäksi Millog on osallistunut Puolustusvoimien mukana muutamiin kansainvälisiin sotaharjoituksiin.

Muiden maiden tavoin, ulkomailla toimiessaan Suomen puolustusvoimat vastaa omasta kunnossapidostaan. Myllyojan mukaan Millogin roolissa kansainvälisten operaatioiden tai harjoitusten kunnossapidossa riittää vielä selvittettävää ja soveltavaa. Varmaa kuitenkin on, että kansainvälisten harjoitusten keston pidentyminen tuo uusia tarpeita kunnossapidolle.

– Millogin strateginen kumppanuussopimus kattaa kunnossapidon ja Millogin korjaamotoiminnan myös ulkomailla. Kansainvälisen operaation kunnossapidosta tehdään tapauskohtainen arvio ja tämä pitää paikkansa tulevaisuudessakin. Millogin roolin määrittelevät viime kädessä esimerkiksi harjoituksen kesto ja laajuus sekä millaisia mah-

Kumppanuus ja Elinjaksopalveluiden johtajan Kimmo Myllyojan mukaan kansainväliset harjoitukset ja osallistuminen kriisinhallintaoperaatioihin antavat millogilaisille arvokasta kokemusta. Kuva: Ruska Paronen

dollisuuksia suomalaisilla joukoilla on tukeutua isäntämaatukeen, paikallisiin palveluihin tai toisen joukon palveluihin.

Myllyoja muistuttaa, että kansainväliset harjoitukset ja osallistuminen kriisinhallintaoperaatioihin antavat kunnossapidolle tärkeää kokemusta.

– Kalustoa käytetään intensiivisemmin ja saamme arvokasta tietoa, miten kalusto käyttäytyy ja minkälaiset huollon ja varaosien tarpeet ovat. Lisäksi kartutamme osaamistamme korjauspartiotuominnasta. Myös kunnossapidon työntekijöidemme kielitaito paranee, kun he kommunikoiivat monikansallisessa ympäristössä, Myllyoja kiteyttää.

Millog Oy

- perustettu 2006
- Puolustusvoimien strateginen kumppani
- tarjoaa Puolustusvoimille kunnossapito-, asiantuntija-, logistiikka- ja suorituskvyn rakentamisen palveluja
- työllistää yhdessä tytäryhtiöiden Senopin ja Millog Marine & Powerin kanssa noin 1250 työntekijää

Patria XA-300 – teknologiahyppäys

Teksti: Esa-Pekka Avela Kuva: Puolustusvoimat Kuva: korpraali Vilhelm Salonen

Puolustusvoimien uutta Patria XA-300 -miehistönkuljetusajoneuvoa on luonnehdittu teknologiahyppäykseksi. Meneillään olevan käyttöönottovaiheen kokemukset ajoneuvosta ovat olleet hyviä.

– Uutta panssariajoneuvoa on testattu ja käytetty kaikissa olosuhteissa ja tällä hetkellä vaunu vaikuttaa käytettävyydeltään lupaavalta, sanoo XA-300 joukkueenjohtaja, vääpeli **Veli-Kalle Kursi** Porin prikaatin Säkylän kuljetuskeskuksen panssariajoneuvo-osastolta.

Hän kehuu erityisesti Patria XA-300:n liikkuvuutta. Hän toteaa myös, että ajoneuvoa on helppo käyttää.

Haasteitakin on. Vääpeli Kursi muistuttaa, että uuden tuotteen mukana tulevat aina ns. lapsentaudit.

– Käyttöönottovaiheessa tulee varmasti tilanteita, että jotakin komponenttia, ruuvia tai arvoa joudutaan

muuttamaan käytettävyyden varmistamiseksi.

Patria XA-300 on kuusipyöräinen ja -vetoinen ajoneuvo, jossa on tehokas moottori ja kestävä erillisjousitus. Ajoneuvo on suunniteltu ensisijaisesti miehistönkuljetukseen. Valinnaisia ominaisuuksia ovat muun muassa suojauksen taso, aseistus ja uintikyky.

Puolustusvoimat teki vuoden 2023 kesäkuussa Patrian kanssa sopimuksen 91 Patria XA-300:sta varustamiseen. Viime tammikuussa ilmoitettiin, että ajoneuvoja hankitaan lisää. Uudet ajoneuvot korvaavat ja täydentävät Pasi-kalustoa. Ajoneuvojen toimitukset aloitettiin jo viime vuonna.

Patria XA-300:n suunniteltu käyttöikä on vähintään 30 vuotta. Jalkaväen tarkastaja, eversti Juhana Skyttä Maavoimien esikunnasta uskoo, että tämä on minimi.

– Se tuo jalkaväelle lisää suorituskykyä pitkäksi aikaa.

Patria XA-300/ Patria 6x6

- Pituus: 7,5 metriä
- Leveys: 2,98 metriä
- Korkeus: 3,6 metriä lankaleikkureilla
- Kokonaismassa: 22 000 kiloa
- Kantavuus: 2 600 kiloa
- Kahluusvyvyys: 1,5 metriä
- Panssarointi: STANAG-luokittelun taso 2 (suojaus kivääritulta vastaan), valinnaisena taso 4 (suojaus jopa raskasta konekivääritulta vastaan)
- Moottori: 9,3-litrainen, viisisylinterinen, turboahdettu Scania DC09 -rivimoottori, 294 kW (400 hv), 1 870 Nm
- Vaihteisto: 7-vaiht. automaatti
- Vetotapa: 6x6
- Toimintasäde: 600 km
- Huippunopeus: 100 km/t
- Paikkaluku: Ajaja, johtaja, ampuja + yhdeksän jalkautuvaa sotilasta

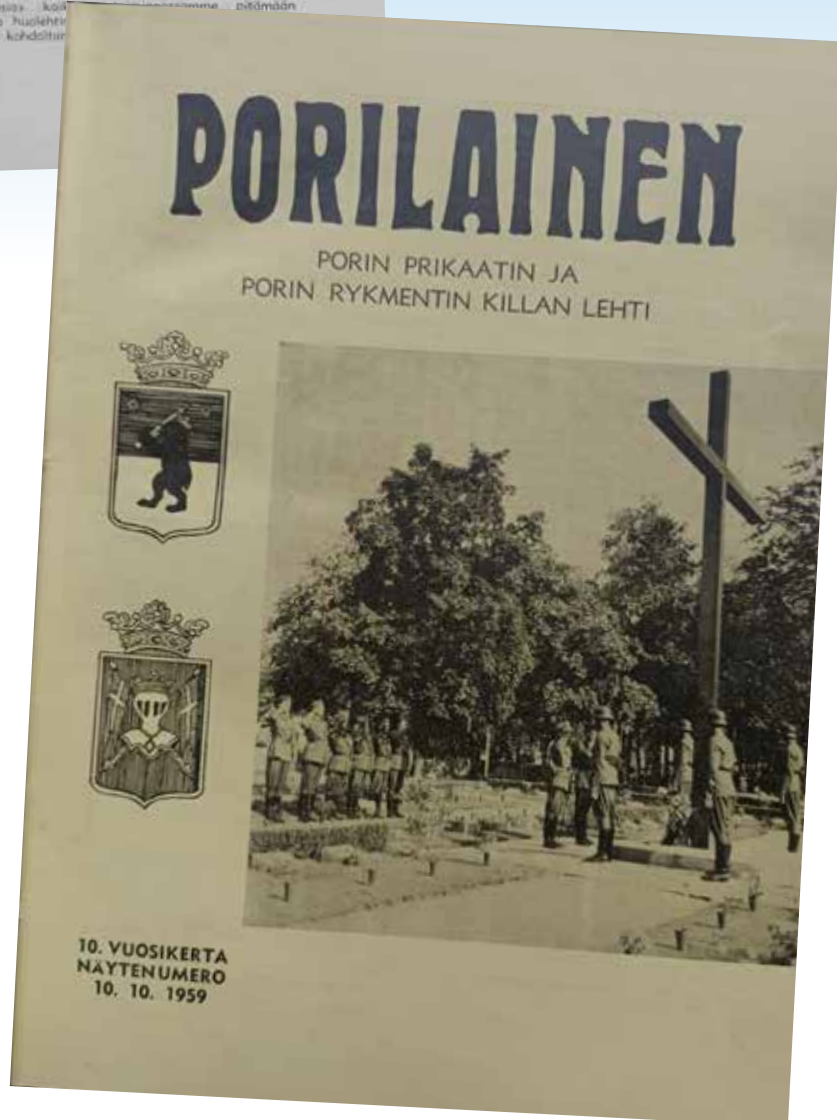

Porilainen-lehden näyttenumero 10.10.1959

Teksti ja kuvat: Heikki Saarinen

Näyttenumeron ilmestymisestä tulee tänä vuonna 2024 kuluneeksi 65 vuotta. Porin rykmentin Killa ry oli juuri perustettu vuonna 1959. Lehdestä tuli Killan ja Porin prikaatin yhteinen lehti. Edellinen Porilainen -lehti oli ilmestynyt talvisodan alla vuonna 1939. Kahdenkymmenen vuoden tauon jälkeen lehti alkoi ilmestyä tämän näyttenumeron jälkeen säännöllisesti helmikuusta 1960 alkaen. Ja tarina jatkuu edelleen.

"Uuden" Porilainen -lehden ensimmäinen päätoimittaja oli evl **Erkki Lastunen**, toimitussihteeri kapt **Veikko Pyykkö**, aputoimittaja yliv **Aarne Huloma**. Toimituskunnan pj. maj **Eino Laitakari**, jäsenet kapt **Terho Vallimies**, yliv **Tuomas Iivonen** sekä kaksi varusmiestoimikunnan edustajaa.

Saapumiserän 1/73 vänrikit palasivat Huovrinrinteelle 50 vuoden jälkeen

Teksti: Mauri Ikonen Kuva: jääkäri Samuel Vieno

Oli sykähdyttävä kokemus kun 31 armeijakaveria kohtasivat 50 vuoden jälkeen tutussa ympäristössä ja juttu jatkui suurin piirtein siitä mihin se aikanaan jäi. Reserviupseerikurssin 143 ”porilaiskamelit” tutustuivat kotivaruskuntansa nykymenoon ja viettivät muistojen kertausharjoituspäivän.

Alokkaasta sotamieheksi

Torstai 15.2.1973 oli tavallinen talvipäivä, paitsi meille, jotka astuimme varusmiespalvelukseen. Me tulevat ”Porilaiset” tulimme Huovrinrinteelle, jotkut päivällä ja osa iltamyöhällä. Varusteiden jaon ja ruokailun jälkeen tuli nukkumaan meno. Oli siinä monenlaista vuoteen tekijää.

Aamulla kajahti, ”komppaniassa herätys”! Onko nyt jo aamu? Olihan se kello 5. Aamupesulle saippuakotelo kädessä, postimerkin kokoinen pyyheliina toisessa ja sitten lomapukua sovittamaan. Kuuden jälkeen oltiin jo pihalla huutamassa ”hyvää päivää, herra kenraali!” Päivä oli 16.2. Porin prikaatin vuosipäivä ja myös alokkaat osallistuivat paraatikatselemukseen. Kaunis aurinkoinen pakkaspäivä kun seisoiimme urheilukentällä selkää sotilaskodin suuntaan. Kenraalimajuri **Olavi J. Lehti** tarkasti paraatijoukot ja tampatul-ta hangelta kuului tupsahduksia, kun tottumattomia alokkaita putoili hangelle. Poistuimme kasarmeille kuntotalon takaa, kun vanhat suorittivat ohimarssin Porilaistiellä.

Alokasaika kului ja sotilasvala oli 30.3. Alokasajalta jäi erityisesti mieleen komppanioiden välinen kova koulutustarkastuskilpailu. 3 vuorokauden kuntoisuusloma laittoi alokkaat harjoittelemaan koska viikonloppuvapaat olivat vain joka toinen viikonloppu. Tosin osalla alokasajan ensimmäinen loma tuli vasta runsaan kuukauden jälkeen.

Sotamiehestä alikersantiksi

Meidän tulevien vänrikkien aliupseerikoulu alkoi 25.4. Aliupseerikoulu oli tiukkaa johtamisen ja kouluttamisen opettelua. Kiväärikomppania jakautui viiteen joukkueeseen ja tukikomppania kolmeen. Viidenteen joukkueeseen tulivat

myös Heikkilän "eri miehet", automiehet Turusta. 2. komppanian pussihousuiset (m/36) sotamiehet opiskelivat kapteeni **Pekka Kinkun** kovassa komennossa komppaniasaan kokeilu-RAUK:ssa. Ei heistä huomannut ainakaan koulutuksen puutteita myöhemmin. Ainoa vika taisi olla, että heidät ylennettiin vahingossa viikkoa liian aikaisin puolikurssin korpraaleiksi. RAUK päättyi 2.8. ja meille Reserviupseerikouluun komennetuille alikersanteille tuli muutaman päivän loma.

Alikersantista takaisin oppilaaksi ja viimein upseerikokelaaksi

RUK alkoi 10.8. Olimme viimeinen kurssi, joka matkasi Haminaan ja sieltä takaisin junalla. Aamulla oltiin Haminan asemalla ja soittokunnan johdolla marssimme me porilaiset ja 1000 muuta alikersanttia kaupungin halki koululle. Kurssimme numero oli 143 ja nimeksi tuli Kameli, siitä johtuu nimityksemme "porilaiskamelit". Alkoi 105 vuorokauden jakso, jolloin aika harvoin tapasimme muita porilaisia kuin oman yksikön upseerioppilaita. Tiukka jakso johtamiskoulutusta. Kai siitä jäi mieleen erikoisesti kurssijuhla ja Kirkkojärven marssi. Tietenkin siellä mitattiin myös miehen fyysinen sitkeys ja varsinakin psyykinen kunto.

Kokelaasta vänrikiksi ja reserviin

23.11.1973 olimme takaisin Huovintinteellä. Alkoi joukkueenjohtajakausi tai komennus erikoiskoulutukseen jakso. Saimme tehdä sitä, mitä 105 päivää oli opeteltu. Sisältö tosin riippui hyvin yksikön päälliköstä tai joukkueen kouluttajasta. Yleisesti palkitsevaa ja työntäyteistä aikaa. Ja tietysti pitää muistaa itsenäisyyspäivän paraati Porissa. Kuorma-auton lavalla aamulla Poriin ja illalla takaisin 27 asteen pakkasessa. Eikä paraatikaan hikoiluttanut.

10.1.1974 koitti kotiutuspäivä. Aamulla oltiin upseerikerholla yksiköittäin rivissä. Eversti **Tauno Sute-la** luki tasavallan presidentin **Urho Kekkonen** käskyn. Hän lausui myös näin: "Pienellä maalla on varaa kou-

luttaa upseereiksi vain kaikkein paras aines, eikä valinnassa kiinnitetä huomiota varusmiehen siviiliasemaan tai poliittisiin mielipiteisiin." Ja niin saimme vänrikin ruusukkeet kauluslaattoihin. Vain pari tuntia saimme "leijua" univormuissamme ja sitten siviilit päälle. Lupasimme tavata kavereita tulevaisuudessa. Mutta taisi suurelta osin jäädä haaveiksi. Osa oli valmistunut jo ennen palvelusta ammattiin. Heitä työ kutsui. Osa jatkoi heti opiskelujaan ja osa meni töihin. Todellinen rikkaus, että joukossa oli niin monenlaisia palvelustovereita.

Ympyrä sulkeutuu - paluu Huovintinteelle 10.1.2024

Muutamat meistä tapasivat kummikurssimme 243 valmistujaisjuhlassa Haminassa vuonna 2014. Siellä tuli puheeksi, että olisi mukava kokoontua omalla porukalla. Asia jäi kaivelemaan ja kymmenkunta vuotta myöhemmin se päätettiin toteuttaa. 73 vänrikkiä oli levinnyt eri puolille maata, joten kaikkien löytäminen ei ollut ihan helppoa. Yksitellen, vähän rahaakin käyttäen saimme kuitenkin selville lähes kaikkien yhteystiedot. 12 on valitettavasti jo poistunut keskuudestamme ja aivan kaikilta emme saaneet vastausta viesteihimme. Saatiin sovittua Porin prikaatin kanssa, että 10.1.2024 tapaisimme Huovintinteellä ja paikalla meitä oli 31. Oli siis kulunut päivälleen 50 vuotta erostamme. Nyt jo yli 70-vuotiaita reserviupseereita kaikki. Yllättävän hyväkuntoisia.

Kokoonnuimme entisen liikekeskuksen edessä. Suoritimme nimenhuudon ja ilmoittauduimme isännällemme, kapteeni **Marko Heinolle**. Marssimme elokuvaaluokkaan, jossa apulauskomentaja, eversti **Marko Kivelä** esitteli puolustusvoimia Nato-Suomessa sekä kansainvälisyyttä ja asevelvollisten koulutusta. Paljon on hommat polkupyörävaiksesta muuttuneet, mutta niin on kansainvälinen tilannekin.

Pääsimme nauttimaan myös varuskuntaravintola Rumpalipojan herkuista. Niin pitää sanoa, kun linjastolta otimme itse herkkuja. Tuli mieleen oman ajan aamupalat, pari palaa näkkileipää ja erityisesti va-

rusmiehille ja vangeille valmistettua kahvia peltimukeista. No tultiin toimeen, mutta ei oltu ylipainoisia. Tutustuminen jatkui linja-auton kyydissä kasarmi- ja varuskunta-alueella. Ei tunnistanut samaksi alueeksi. Paljon oli uusia rakennuksia ja ajoneuvoja. Sitten pääsimme myös yhteen yksikköön. Asekäsittely oli menossa. Alokaiden vuoteet olivat vielä kehitysvaiheessa 3. palveluspäivänä. Toinen koulutuskohde oli simulaattoriluokat. Ensimmäisessä varusmiehet harjoittelivat ammuntaa lämpimässä lähteäkseen ampu-
maradalla jatkamaan. Kone paljasti mahdolliset tekniset virheet. Seuraava oli taistelukoulutussimulaattori, jossa luokkaoloissa voitiin harjoitella tietokoneilla taistelutilanne ja myöhemmin toteuttaa maastossa. Matka jatkui Porilaismuseoon, jossa majuri **Mika Ventelä** esitteli meille "Porilainen kautta aikojen" -näytelyn. Paljon on maamme vanhin joukko-osasto kokenut vuosisatoina. Olemme onnellista ikäluokkaa, emme joutuneet sotimaan. Museosta jatkoimme vielä sotilaskotiin kahville. Nautimme edelleen maukkaat munkkikahvit ja kuulin Susanna Vuorisén selostuksen tämän päivän sotkusta ja mahdollisesta tulevasta kielitaitotarpeesta kansainvälistyt-
täessä. No suomalainen koulujärjestelmä ja maailma yleensä antaa paremmat kielelliset valmiudet kuin meille aikoinaan.

Päivä päätettiin yhteiseen hetkeen, jossa emme sopineet jatkosta muuta kuin, että yhteistä sähköistä materiaalia hoidetaan. Mahdollinen seuraava tapaaminen jäi tulevaisuuteen, osoitteet ovat valmiina.

Tuli muisteltua nuoruuden aikoja. Ja prikaatin tunnuslause Kunnia – Velvollisuus – Tahto sai uutta sisältöä. Kiitos Porin prikaati!

”Yhä kasvavassa vauhdissa nuoret aikuiset alkavat ymmärtämään maaseudulla asumisen hyviä puolia verrattuna kaupunkeihin”

Tarvitaanko satakuntalaiskuntien johdossa kriisinhallintakokemusta maailmalta?

Teksti: Matti Vihurila

Kuvat: Tiina Kontra ja Kari Kankaanrannan arkistot

Viime vuoden ensimmäisessä numerossa esittelimme Porin tuoreen kaupunginjohtajan **Lauri Innan**, jolla on vankka kriisinhallinta- ja ”Porilaistausta”. Viimeiset lähes kuusi vuotta Euran hallintojohtajana toiminut yhteiskuntatieteiden maisteri Kari **Kankaanranta** aloittaa Säkylän naapurikunnan kunnanjohtajana 1.4. Hakijoiden (14) joukosta Kankaanranta sai taakseen niin valtuuston, hallituksen kuin kunnanjohtajan valintaa valmistelleen työryhmän yksimielisen tuen. Hänkin on entisiä ”Porilaisia” ja rauhanturvaajia. Pistää miettimään, tarvitaanko satakuntalaiskuntien johdossa kriisinhallintakokemusta maailmalta?

Terve Kari, mitä kuuluu?

Kiitos kysymästä. Minulle kuuluu oikein hyvää.

Valintasi Euran kunnanjohtajaksi oli harvinaisen yksimielinen, ja voi olettaa, että luottamusta löytyy. Hirvittääkö lähteä lunastamaan sinuun asetettuja odotuksia? Ylen haastattelussa olet todennut, että kuntasektorin talousahdinko vaatii myös Eurassa vakauttamistoimia ja kulurakenteen karsintaa. Mitä se voisi tarkoittaa käytännössä?

Valtuuston yksimielisyys valintani osalta on tietysti suuri kunnia ja tuo mukavan selkänöjan tulevalle työle, jota tässä olen jo neljä kuukautta ehtinyt sijaisena tekemään. Keväällä tulee 12 vuotta täyteen näitä kuntatöitä, ja nykyisin mikään ei varsinaisesti enää hirvitä. Yritän aina tehdä

parhaani ja se joko riittää tai sitten ei - aika näyttää. Talousarviovuosi 2024 ja tulevat suunnitelmavuodet ovat meillä Eurassa reilusti alijäämäisiä. Olemme käynnistäneet talouden ja palveluiden vakauttamisohjelman laatimisen. Todennäköisesti joidenkin palveluiden tuottamisesta tulee luopua, joitain vähentää ja joitain tehostaa. Eihän tämä tietysti mikään valoisin hetki ole kunnanjohtajana aloittaa, mutta tilanne nyt vain on tällainen.

Meillä Eurassa on kuitenkin erittäin laadukkaat ja kattavat palvelut, joten varaa kiristääkin on. Vakauttamistoimien suunnittelun ja toimeenpanon ohella on myös tärkeä tehdä yhä enemmän työtä elinvoimamme eteen. Väkilukumme laskee, ja tämän kehityksen taittamiseen pitäisi panostaa. Nuorena perheenisänä uskon, että yhä kasvavassa vauhdis-

Kari Kankaanranta aloittaa Euran kunnanjohtajana huhtikuun alussa. 34-vuotiaalla kuntopomolla on nuoresta iästään huolimatta jo 12 vuoden kokemus kunnalliselämästä.

sa nuoret aikuiset alkavat ymmärtämään maaseudulla asumisen hyviä puolia verrattuna kaupunkeihin. Meillä on edullista, laadukkaat palvelut ja ennen kaikkea turvallista lasten elää ja liikkua.

Miten kuvaillet itseäsi kolmella sanalla tai sanaparilla?

Tämä onkin vähän vaikeampi. Pyrin ainakin olemaan ihmisläheinen. Olen varmasti myös melko määrätietoinen, ehkä pragmaattinen.

Suoritit varusmiespalveluksesi Porin prikaatissa ja kansainvälisissä valmisjoukoissa. Millainen kokemus?

Ajatukseni oli saada varusmiespalveluksesta irti jotain erityistä – haaveilin laskuvarjojääkäriksi tai taisteluskeltajaksi, mutta niiden kovat fyysisen kunnan vaatimukset saivat lopulta hakeutumaan kansainvälisiin valmisjoukkoihin. Jälkikäteen täytyy todeta, että hyvä niin. Varusmiespalvelusaika oli itselleni vähän kaksijakoinen. Alussa oli hieman motivaatio-ongelmia (jos näin näitisti asian ilmaisisin), ja alokaskauden jälkeen vaivasivat jalat hetken. Vajaan ensimmäisen puolenvuoden jälkeen aloin kuitenkin enemmän innostua koko touhusta. En oikeastaan tunnista, mikä tekijä siinä oli. Lopulta päädyin vielä hakeutumaan Afganistaniin.

Mitä palveluksesta Säkylässä on erityisesti jäänyt mieleen?

Totta kai kaverit – meillä oli todella hyvähenkinen ja motivoitunut porukka. Olin itse komppanian viestijoukkueessa, ja vietimme kuukauden Riihimäellä Viestirykmentissä. Se jäi ainakin vaihteluna mieleeni. Varusmiespalveluksen jälkeinen neljä kuukautta vapaaehtoisena rauhanturvaajana Afganistanissa oli kokemuksena mahtava ja ikimuis-toinen. Sitä on aika vaikea sanoittaa niille, jotka eivät ole samaa kokeneet. Rankkaa työntekoahan se kaikessa yksinkertaisuudessaan oli.

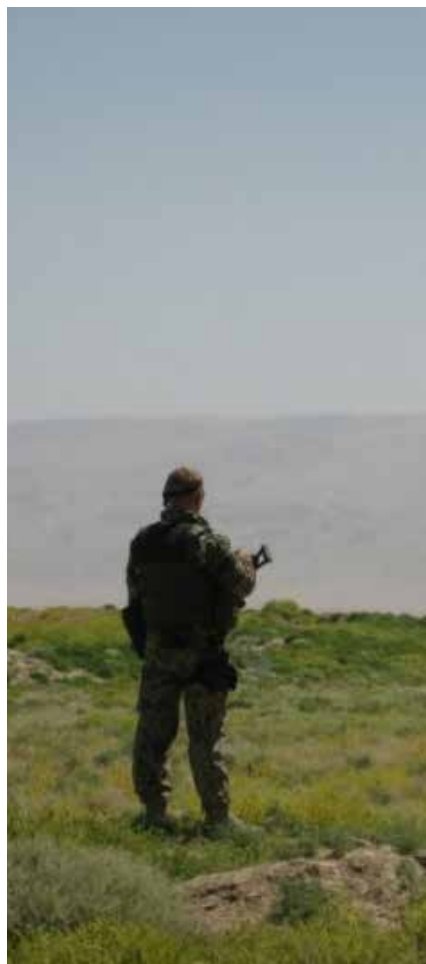
Nuoresta iästäsi huolimatta omaat paljon kokemusta kunnallishallinnosta mm. Vehmaalta ja Eurasta. Nyt olet aloittamassa keskisuuren kunnan johdossa. Millaisen johtajan Eura sinusta saa?

Aika näyttää. Haluan, että Euran kunta tuottaa laadukkaita palveluita kustannustehokkaasti ja pystyy luomaan mahdollisimman hyvät edellytykset elinvoiman kasvulle. Tätä kasvua rakennetaan sitten yhdessä yritysten, järjestöjen ja kuntalaisten kanssa. Haluan, että minut koetaan kunnanjohtajana osaavana, aikaansaavana ja hyvänä kumppanina muille yhteisöille.

Koetko, että saamastasi sotilaskoulutuksesta olisi ollut jotain hyötyä urasi eri vaiheissa – jos, niin mitä?

On varmasti ollut hyötyä. Erityisesti tuosta rauhanturvaaja-ajasta. Tuntuu, että kasvoin neljässä kuukaudessa monta ikävuotta lisää.

Porin prikaati näkyy käytännössä jo Eurassakin, kun tehdaskäytöstä vapautunutta infraa on vuokrattu Puolustusvoimien käyttöön. Miten tiivis Euran kunnan ja Porin pri-

kaatin välinen yhteistyö on ollut, ja näetkö, että sitä voitaisiin lisätä jatkossakin ja miten?

Olemme Eurassa tottuneet puolustusvoimien läsnäoloon – on kohtuu tavallista, että kylällä tulee vastaan puolustusvoimien panssaroituja ajoneuvoja. Nyt nuo Kauttuan isot tehdasalueet on tosiaan puolustusvoimien käytössä. Mieluusti olisin kyseisissä kiinteistöissä nähnyt teollisenkin toiminnan jatkuvan, mutta toisaalta on hienoa, että pitkään tyhjiillään olleelle alueelle on tullut taas aktiivista elämää. Kunnan ja prikaatin välillä on hyvä keskusteluyhteys. Me Eurassa olemme ehdottomasti valmiina vastaamaan Porin prikaatin tarpeisiin tai mahdolliseen yhteistyön lisäämiseen.

Muuttuneessa turvallisuustilanteessa Puolustusvoimat ja koko suomalainen yhteiskunta ovat nostaneet kriisivalmiuttaan ja varautuneet pahimman varalle. Kunnissa on laadittu omat valmius- ja varautumissuunnitelmat ja jopa harjoiteltu niiden varalta. Miten Eurassa?

Kunnilla on velvollisuus varautua erilaisiin häiriö-, valmius- ja poikkeustilanteisiin. Näin olemme myös me tehneet ja toimintaa harjoitelleet.

Mitä tapahtuu, kun Kari Kankaanranta heittäytyy vapaalle?

Mahdollisimman paljon aikaa perheen kanssa. Liikuntaa sekä kavereita, mitä vapaa-aikaa jäljelle jää.

Kari Kankaanranta, 34 v

- Yhteiskuntatieteiden maisteri (Tampereen yliopisto)
- Avoliitossa, perheessä kolme lasta
- Reservin kersantti
- Euran kunnanjohtaja 1.4.2024 alkaen (sijaisena lokakuusta 2023 alkaen).

Neljän kuukauden kriisinhallintapalvelus Afganistanissa oli opettavainen kokemus.

- Tuntuu, että kasvoin neljässä kuukaudessa monta ikävuotta lisää.

Pirkan hiihto historiasta tähän päivään

Teksti Pertti Manninen, toiminut 30 vuotta lähtöalueen johtajana. Kuvat Martti Tikka ja Pertti Manninen.

Suomalaistunnelmat olivat huipussaan Oslon talviolympialaisissa helmikuussa 1952: miehille kaksoisvoitto viidelläkymppillä, samoin viestin voitto, pikamatkalta hopea ja pronssi, yhdistetyssä hopeaa ja kaiken lisäksi naisille kolmoisvoitto pikamatkalla!

Kisapaikalla riemuun ottivat osaa myös urheilureportterina toiminut **Lauri ”Tahko” Pihkala** ystävineen. He olivat samalla myös huolissaan Suomen pitkän matkan hiihtotapatumista ja kansanterveydestä. Niinpä syksyllä 1954 kokoontuivat Wanhät Hiihtoveikot, joiden joukossa oli valtakunnallisesti merkittäviä päättäjiä, pohtimaan pitkää hiihtovaelusta. Joku oli esittänyt muinaisten pirkkojen eräreittiä Vesilahden Laukosta Vaasaan. Tahko oli penkonut karttavaraustaan ja esitti oman hahmotelmansa reitistä: ”Hiihdetään Kankaanpään Niinisalosta Tampereelle 90 kilometriä”!

Sotilaiden ja erämiesten jalanjäljillä

Tahko perusteli, että kangasmaastoihin saataisiin latuparatiisi parhaimmillaan. Historiallisina perusteina hän esitteli, että Hämeen

ja Satakunnan erämiehet hiihtivät tuota reittiä Pohjan perille. Sen jälkeen kangasta käyttivät nuijamiehet ja **Klaus Fleming**. Sitä käyttivät Suomen armeijan rippeet perääntyessään Armfeltin johdolla Napuella ja sen paksuissa nietoksissa kävelytti Klingspor joukkojaan vetäytyessään Hämeenlinnasta Ouluun Suomen sodassa 1808. Siinä on reitti, jolle Suomen miehet ovat vuosisatojen saatossa hikensä ja voimansa vuodattaneet.

Professori Pihkala oli sujutellut karttalaukkunsa ja reppunsa kanssa jo talvella 1954 Hämeenkaan harjujen hangilla Niinisalosta Tampereelle. Näillä tiedusteluretkillä hän loi suhteet paikallisiin maanomistajiin, urheiluseuroihin ja varuskuntaan. Niinpä kevättalvella 1955 kokoontui 415 hiihtäjää ensimmäiseen Pirkan Hiihtoon Valkiajärven jäälle. Isot nuotiot keräsivät miehet ympärilleen odottamaan lähtöä. Pakkasta oli 22 astetta ja täysikuu. Tasan kello viisi kenraali **Uolevi Poppius** antoi tulenjohtovaunustaan lähtökomenon ja kevyen patterin yhteislaukauksella lähtivät miehet liikkeelle. Valoraketit valaisivat taivaan ja teravapadat ladun varren.

Varuskunta vahvasti mukana

Ensimmäisinä vuosikymmeninä Pirkan latuja tekivät varusmiehet laduntamalla. Jopa vielä 80-luvun alussa, kun kirjoittajakin aloitteli sotilasuraansa, kokonainen yksikkö vuorollaan komennettiin hiihtämään sotilassuksilla Pirkan uria auki. Siinä löivät kättä niin sotilaskuin siviililiikunta. Sittemmin latuja ajettiin SA- moottorikelkoilla ja viime vuosikymmeninä isolla, kunnan kanssa yhteisellä, latukoneella. Alkuvuosina kaikki pirkan hiihtäjät joutuivat terveystarkastukseen, sen suoritti varuskunnan lääkintämajuri. Sairaana ei päästetty ketään ladulle. Pirkan kansliana ovat toimineet varuskunnassa niin tykkihallit kuin urheilutalo. Vuonna 2022 jouduttiin toiminnot kuitenkin siirtämään aitojen ulkopuolelle vanhalle varuskuntakerholle. Perinteisiin on myös kuulunut, että Niinisalon varuskunnan päälliköt ovat lähettäneet hiihtäjät matkaan, papin suorittaman aamuhartauden jälkeen. Siksiäpä olikin hienoa, että 68. Pirkan Hiihdon lähetti tänä vuonna matkaan Porin prikaatin komentaja eversti **Jami Virta**.

Tässä yhteydessä on hyvä muistaa, että Pirkan Hiihdon pikkuveljen eli Huovinretken perusti Säkylän varuskunnan ensimmäinen päällikkö everstiluutnantti **Kalevi Kuusela** 1963. Molemmat yhdistykset ovat Suomen Ladun jäsenjärjestöjä ja vievät suomalaisten kansanterveyttä eteenpäin pitkäkestoisilla liikunta-suorituksilla. Liikuntaa ja urheilukilpailuja on kuitenkin viime vuosina kovasti supistettu Puolustusvoimissa. Aivan viimeiset tutkimustulokset ovat kertoneet, että satakuntalaisten varusmiesten kunto on Suomen heikoimpia! Olisiko asialle tehtävä jokin?

Säät ovat ennenkin vaihdelleet

Vuosina 1962 ja 1987 pakkasen paukkui maaliskuussa 25 ja 32 asteen välillä, silloin myös keskeyttämisprosentit ovat olleet Pirkassa suurimmillaan, 13-14 prosentin paikkeilla. Järjestäjien oli puolipakolla poistettava sitkeitä hiihtäjiä ladulta, kun poski- ja nenänpäät sekä korvalehdet olivat jäätyneet valkoisiksi. Vuoden -87 hiihto jäi myös kirjoittajan viimeiseksi, mehua läikähti hiihtohanskoille ja sormenpäät jäätyivät. 90 kilomeriä hiihdettiin silti loppuun asti, mutta kevään aikana iho kuoriutui sormista viiteen kertaan!

Ilmaston muutos ja lumen vähyys ovat olleet viime vuosikymmenen riesa hiihdolle. Hiljalla tilanne oli 1973 kun tapahtumaa oltiin jo pe-

Niinisalon varuskunnan päällikkö eversti Heimo Hukki toimi lähettäjänä vuosina 1955-59

rumassa, mutta aivan viime hetken lumisade pelasti hiihdon. Vuonna 2014 maa oli Hämeenkanakaalla vihreänä ja 60-vuotishiihto piti perua kokonaan. Sittemmin hiihtomatkoja on jouduttu muuttelemaan lumen vähyden takia myös vuosina 2017, 2020 ja 2023. Parhaimmillaan lunta oli Niinisalossa vuonna 1981 tammi-maaliskuussa, lumen syvyys vaihteli tällöin 103-115 cm:iin.

Muutosten aikaa ja ennätyksiä

1980-luku oli Pirkan Hiihdon kulta-aikaa, tällöin osanottajamäärät vaihtelivat 3000-5000 välillä, ollen suurimmillaan vuonna 1982 5443 hiihtäjää. FIS:n raportissa kerrottiin melkoisista liikenneuhkista. Esiin tulivat myös majoitus-, ruokailu- ja huoltokysymykset. Nykyään osallistujamäärät ovat vakiintuneet 2000 molemmin puolin.

80-luvulla vapaatyö tuli hiihtoon. Yhtä aikaa hiihdettynä vapaasta tyylistä tuli "päivän kirosana", koska perinteisen hiihtoura meni muusiksi. Järjestäjien olikin siirrettävä hiihtotyylit eri päville. Näin jatkettiin aina 90-luvun puoliväliin asti. Kahden päivän talkoourakka kävi kuitenkin raskaaksi ja kalliiksi, niin-pä vuodesta 1996 on hiihdetty molemmilla tyyleillä samana päivänä, perinteisen lähtö on klo 07.00 ja vapaan on klo 11.00.

Hiihdon nopeimmat ajat syntyivät 1990-luvun alussa. Tällöin jäisellä ja vauhdikkaalla reitillä päästiin Tampereelle vapaalla tyylillä reilusti alle neljän tunnin, 3.50.03.

1979 Reppu hiihto tuli ohjelmaan

Tämän vuoden Pirkan Hiihdon lähettäjä eversti Jami Virta (kesk) keskustelemassa lähtöalueen johtajan majuri evp Pertti Mannisen (oik) sekä everstiluutnantti evp Jari Vaaran kanssa. Vaara toimii ensi kesänä pyöräsuunnituksen SM- kilpailujen johtajana Hämeenkanakaalla.

mukaan. Tässä kiteytyi Tahko Pihkalan ajatus hiihtää ilman aikaa, omaan tahtiin ja omin eväin Tampereelle. Reppuhiihto järjestetään viikko päätapahtuman jälkeen. 1984 pystytettiin Hämeenkyröön puolimatkan patsas ja samalla aloitettiin sivakoimaan molemmilla hiihtotyyleillä Puoli-Pirkkaa eli 45 kilometriä.

Johtotähtiajatus

Pirkan Hiihto on takana monella päättäjälläkin, mm. pääministeri **Harri Holkeri** ja ympäristöministeri **Tuija Brax** ovat sivakoineet Pirkan useita kertoja. Kiireinen ulkoministeri **Alexander Stubb** ehti harmikseen vain Puoli-Pirkalle. Olisiko aika jo täydelle matkalle? Tervetuloa herä Tasavallan Presidentti!

"Ponnistamisen ilo on urheilun ydin ja nääntymisen autuus sen onnellinen välivaihe ennen voimien palautumisen hurmaa, jota pidän kaiken kokemisen huipentumana". Tämän, Lauri Tahko Pihkalan kiteyttämän sanoman, uskoi varmasti moni tämän keväisen Pirkan Hiihdon, osin melkoisessa sohjokelissä hiihtänyt

Koulutus auttaa sotilaskotia toimimaan eri olosuhteissa

Sotilaskotiyhdistyksissä sekä vapaaehtoiset että palkattu henkilöstö saavat tarvittavaa koulutusta tehtäviinsä ja järjestön arvoihin.

Sotilaskotiyhdistys kouluttaa jäseniään

Sotilaskotiyhdistyksen jäsenilleen antama koulutus alkaa uuden jäsenen perehdyttämisestä oman yhdistyksen ja koko järjestön toimintaan. Uusien jäsenten koulutus sisältää tietoa esimerkiksi järjestön arvoista, perussotilaskotityöstä, yhdistystoiminnasta sekä pukeutumisoheista. Kun jäseneksi haluava on käynyt koulutuksen, hän saa sotilaskotijärjestön jäsenmerkin.

Säkylän sotilaskotiyhdistys järjestää jäsenilleen muutakin koulutusta. Liikkuvassa sotilaskodissa toimiville jäsenille koulutetaan esimerkiksi myyntiauton valmisteluun ja purkuun liittyviä asioita tai leipomon toimintaa kenttäolosuhteissa. Kirjastosisaria opastetaan vaikkapa kirjastojärjestelmän käyttöön. Tarjoilujaoston vapaaehtoiset tarvitsevat ja saavat ohjausta muun muassa linjastolla hoidettaviin tehtäviin ja kassan käyttöön.

Iskuryhmä hoitaa koko sotilaskotia, kun henkilökunnalla on koulutuspäivä, joten ryhmää perehdytetään esimerkiksi keittiön koneiden käyttöön. Ensiapuun, työturvallisuuteen ja hygieniaan on omat koulutuksensa erityisesti palkatulle henkilökunnalle.

Koulutus voi olla myös henkilökohtaista: Säkylän sotilaskotiyhdistyksen tuoreimman jaoston eli nuorisajaoston jäsenet saavat työvuoroa tehdessään kädestä pitäen opastusta tehtäviinsä aikuiselta.

Sotilaskotiliitto kohdentaa koulutuksia

Sotilaskotiliitto kouluttaa kohdenetusti esimerkiksi sotilaskotiyhdistysten luottamusjohtoa: puheenjohtajia, johtokuntia sekä eri asioiden vastuuhenkilöitä, kuten tiedottajia.

Kokemusten vaihto useamman yhdistyksen jäsenten kesken on jo itsessään tärkeää kouluttautumista.

Poikkeusolojen tehtäviin sitoutuneet sotilaskotiyhdistyksen jäsenet saavat erityiskoulutusta. Nämä koulutukset toteutetaan yhteistyössä Maanpuolustuskoulutuksen (MPK) kanssa. Koulutusten tavoitteena on tuottaa maastokelpoisia jäseniä sotilaskotijärjestön poikkeusolojen tarpeisiin.

Yhteistyötä muiden järjestöjen kanssa

Sotilaskotisisaret osallistuvat myös muiden järjestöjen järjestämiin harjoituksiin ja koulutuksiin. Yhteistyössä Maanpuolustusnaisten liiton kanssa pidettävissä SoMa-harjoituksissa on kursseja useista aihepiireistä, kuten viestinnästä, harjoituksen

Säkylän sotilaskoti kouluttaa liikkuvan sotilaskodin jaostossa toimivia jäseniään esimerkiksi toimimaan kenttäleipomossa. Koulutuksiin osallistuu toisinaan myös lähiseudun muiden sotilaskotiyhdistysten, kuten tässä Rannikosotilaskotiyhdistyksen jäseniä.

sotilaskotitoiminnan johtamisesta tai liikkuvan sotilaskodin toiminnasta.

Moni sotilaskotiyhdistyksen jäsen on osallistunut myös Naisten Valmiusliiton Nasta-harjoituksiin ja erilaisiin MPK:n järjestämiin harjoituksiin.

Kouluttautuminen nähdään Säkylän sotilaskotiyhdistyksessä ja koko sotilaskotijärjestössä edellytyksenä sille, että sekä normaali- että poikkeustilanteissa voidaan tehdä, mitä on luvattu. Koulutukset auttavat toimimaan luotettavana yhteistyökumppanina Puolustusvoimille.

Teksti ja kuva: Elina Halminen
Säkylän Sotilaskotiyhdistys ry

Kevään korvalla

Kirjoitan tätä karkauspäivänä 2024. Karkauspäivä on nurinkurisuuksien päivä, jolloin naisillakin on lupa kosia – hamekankaan uhalla. Karkauspäivää vietetään joka neljäs vuosi, jotta vuodenajat pysyisivät suunnilleen paikoillaan – mitä ei kelistä kyllä aina uskoisi. Aika etenee kuitenkin väijäämättä kohti kevättä, ollaan ihan kevään korvalla. Maaliskuu maan avvaa huhtikuu loput huuhtoo, sanotaan Loimaalla. Lehden ilmestyessä terminen kevät lieenee jo alkanut. Ilmatieteen laitos on pitänyt kevättä silmällä. Sen tilastot osoittavat, että kasvukausi alkaa keskimäärin huhtikuun kolmannella viikolla. Luonto pääsee värjäytymään kevään vihreällä.

Killan talvikautta kuvaa hyvin muistaminen. Itsenäisyyspäivästä lähtien on muistettu merkkipäiviä ja sankarivainajia tilaisuuksin, seppelein ja kunniavartioin, viimeisimpänä talvisodan päättymisen vuosipäivää. Kiltatoiminnan viriäminen on ke-

vään merkki. Kevään merkit on näytetty jäsentiedotteella, jollaisia killan hallitus lähettää jatkossakin killan jäsenistölle. Tiedotteen tarkoituksena on parantaa jäsenten mahdollisuuksia osallistua tuleviin tapahtumiin sekä samalla kehittää killan tiedottamista jäsenilleen. Muina ilmoituskanavina säilyvät Porilainen-lehti, killan kotisivut ja Facebook. Tiedote lähetetään vain sähköpostina. Pyydän jäseniä päivittämään sähköpostiosoitteensa killan nettisivuilla (Toiminta / Jäsenyys) tai ilmoittamaan killan jäsenrekisterin hoitajalle (tiina-tuominen@hotmail.com), mikäli tiedote ei kilahtanut sähköpostiin.

Kesän kynnyksellä, kun koivunlehdet ovat jo poksahdelleet auki, järjestetään Porin prikaatin kiltä ry:n vuosikokous ja vietetään vuosijuhlaa Säkylän Huovinrinteellä lauantaina 25.5.2024 klo 11 alkaen. Toivotan killan jäsenet tervetulleiksi. Toivon runsasta osanottoa.

Palaan vielä karkauspäivään. Gre-

goriaaninen kalenteri otettiin käyttöön jo 1500-luvulla, mutta Ruotsi-Suomessa se tapahtui vasta 1753. Tuolloin Porin rykmentin perustamisesta oli kulunut jo 127 vuotta. Kalenteria piti rukata, jotta vuodenajat loksaltaisivat Ruotsi-Suomessakin takaisin paikoilleen, ja niin helmi-kuun 17. päivästä hypättiin suoraan maaliskuun ensimmäiseen. Silloin ei lisätty yhtä päivää, vaan päästettiin monta päivää karkuun, ettei kevät olisi hypännyt silmille yllättäen. Aikahyppäyksiä esitellään myös Porilaisiin liittyviä taisteluiden muistomerkkejä. Aikahyppäykset eivät etene aikajärjestyksessä vaan vuodenajoittain. Tämän numeron esimerkki, Napuen taistelu käytiin helmikuussa. Artikkelisarjalla muistellaan Porin prikaatin pitkäa ja kunniakasta historiaa 400. vuosipäivän lähestyessä.

Aurinkoista kevättä!
Killan puheenjohtaja
Seppo Vainio

Porin prikaatin kiltä ry:n vuosikokous ja vuosijuhla Säkylän Huovinrinteellä lauantaina 25.5.2024

- 11.00 Kahvit ja Porilaismuseoon tutustuminen muille osallistujille Huovinrinteen kerhotalolla
- 11.00 Killan valtuuskunnan kokous Huovinrinteen kerhotalolla (Perinnehuone)
- 12.10 Seppelleenlasku Porilaispatsaalla
- 12.30 Vuosikokous Elokuvaluokassa
 - käsitellään sääntöjen mukaiset asiat
- 13.30 Vuosijuhla Elokuvaluokassa
 - juhlapuhe Puolustusvoimien henkilöstöpäällikkö, kenraalimajuri Rami Saari
 - palkitsemiset
- 15.00 Ruokailu Huovinrinteen kerhotalolla

Tumma puku ja isot kunniamerkit.
Kuljetuksia tilaisuuteen ei järjestetä.

Porilaiset taistelivat Napualla liki viimeiseen miehehen

Teksti: Seppo Vainio Kuva: Esko Petäjä

Porilaisessa alkaa tästä numerosta lähtien juttusarja, jossa esitellään eri taisteluiden muistomerkkejä. Taisteluiden, joissa Porilaiset ovat olleet mukana ympäri Eurooppaa ja Suomenkin kamaralla. Juttusarja ei etene kronologisessa järjestyksessä kolmikymmenvuotisesta sodasta alkaen, vaan noudattaa kulloisenkin Porilais-numeron aikana vallitsevaa vuodenaikaa. Juttusarjalla esitellään Porilaisen kunniakasta historiaa juhluvuoden lähestyessä. Porin prikaati täyttää 400 vuotta 16.2.2026.

Napuen taistelu käytiin 19. helmikuuta 1714 Isonkyrön pelloilla ja jokivarsilla. Se oli suuren Pohjan sodan viimeinen Suomessa käyty kenttätaistelu venäläisten ja ruotsalaisten joukkojen kesken.

Kenraalimajuri **Carl Armfelt** oli nimetty Suomen puolustuksen johtajaksi loppuvuodesta 1713. Tsaari **Pietari I**, myöhemmin Pietari Suuri, suunnitteli alkuvuodesta 1714 valtaavansa Etelä-Suomen kuten oli

tehnyt Baltiassakin. Tavoitteena oli luoda Suomenlahdelle puskurivyöhyke hiljattain perustetun Pietarin kaupungin suojaksi. Hän halusi ennen hyökkäyksen aloittamista eliminoida Pohjanmaalle vetäytyneiden Armfeltin komentamien karoliinien aiheuttaman sivustauhan ja määräsi sen vuoksi ruhtinas **Mihail Golitsynin** hyökkäämään Pohjanmaalle ja hävittämään alueen poltetun maan taktiikkaa käyttäen, jotta ruotsalaiset eivät voisi käyttää sitä tukialueenaan.

Suomen armeija oli 16.2.1714 Isosakyrössä, kun saatiin tieto vahvan venäläisarmeijan lähestymisestä. Armfelt kokosi lähimmät upseerinsa neuvotteluun Isonkyrön pappilaan. Osa halusi odottaa, että Pohjanmaan nostoväki olisi kokonaisuudessaan saapunut, osa halusi, että marssin väsyttämän vihollisen kimppuun hyökkättäisiin metsistä, mutta Armfelt piti päänsä. Hänestä oli sotapäällikölle häpeällistä hyökätä yllättäen metsissä vihollisen kimppuun maantierosvon tapaan. Paljon kunniakaampaa oli rehellinen kenttä-

taistelu Isonkyrön pelloilla. Armfelt ryhmitti jalkaväen Napuen kentälle kolmeen taisteluryhmään ja sijoitti ratsuväen puoliksi kummallekin sivustalle. Talonpoikaisnostomiehet suojasivat selustaa ja kuormastoja. Suomalaiset värjöttelivät lumessa ja pakkasessa kolme kylmää vuorokautta, kun samaan aikaan venäläiset tiedustelivat suomalaisten ryhmityksen ja lepuuttivat joukkojaan. Sankassa lumipyryssä 19.2.1714 käyty taistelu alkoi karoliinien hyökkäyksellä kaksinkertaisesti vahvempaa vihollista vastaan. Yllättävän koukkauksen seurauksena suomalainen jalkaväki jäi saarroksiin. Alkoi suomalaisten teurastus. Parissa tunnissa Armfeltin joukkojen tappiot nousivat lähes 60 prosenttiin. Porin rykmentti tuhoutui miltei kokonaan. Rykmentin 500 miehestä jäi henkiin vain seitsemisenkymmentä Porilaista. Rykmentin komentaja, eversti **Odert von Essen** oli kaatuneiden joukossa.

Napuen katastrofin seurauksena oli verinen ja pitkä isonvihan aika. ”Kyrön tappelus” ei ollut voitokas,

mutta se on muistamisen arvoinen. Napuen taistelu ja sen jälkeinen isonvihan aika muistuttavat sodan ja miehittäjän julmuudesta, jollaista nähdään yhä Ukrainan sodassa. Taistelu korosti tiedustelun, yllätyksen, omaperäisyyden ja monen muun taktisen periaatteen merkitystä suomalaisessa sodankäynnissä.

10. heinäkuuta 1920 paljastettiin arkkitehti ja kuvataiteilija **Matti Viisanin** suunnittelema Napuen taistelun muistoksi tehty monumentaaliteos Isonkyrön Napuen kylässä. Sata vuotta myöhemmin, 11.7.2020 järjestettiin muistomerkkijuhla, jossa pääpuhujana oli puolustusministeri **Antti Kaikkonen**. Paikalla oli myös Porilaisosasto komentajansa, isokyröläissyntyisen prikaatinkenraali **Mika Kalliomaan** johdolla.

Komean muistomerkin kivimuuriin on upotettu kaksi kivistä tekstilaat-
taa:

Tässä vuodattivat verensä isonvihan aikana helmikuun 19. päivänä Suomen viimeiset vartiut kuolevaa maantansa puolustaessaan. Elpynyt isänmaa pystytti patsaan muistoksi isien urhokkaiden. (Sakari Topelius)
Pohjanmaan lakeudet, Te voitte todistaa, että me taistellessamme tällä kentällä, emme tuumaakaan horjattaneet velvollisuuden ja isänmaan rakkauden tieltä, vaan kaadimme paikallamme lähes viimeiseen mieheen, jättäen tuleville polville perinnöksi velvoittavan esimerkkimme seisoa kovina aikoina isänmaan puolesta, niin kuin me tällä kentällä seisoimme, sekä tarvittaessa kaatua viimeiseen mieheen niin kuin me tällä kentällä kaaduiimme. (Kyösti Vilkkunen)

Kenraalimajuri Mika Kalliomaan: ”Pikkupojasta saakka muistan Napuen-taistelun tarinoita. Muisto taistelusta ja Porilaisten uhrista isänmaalle elää edelleen vahvasti yli kymmenen sukupolven takaa. Napuen taistelun muistomerkki, haudat vanhan kirkon kirkkomaa-
lla, Napuen ja Laurolan peltoaukeat sekä toki tuoreena viskitehtaan tuotteet ja tarina pitää aatteen elossa. Samoin isonvihan aika sodan jälkeen muistuttaa surullisesti Ukrainan kärsimyksistä tänään, kun jälleen kerran venäläiset kohdistavat tuhoa yhteiskunnan heikompisiin.”

UUDEN ASIAKASOMISTAJAN TUTUSTUMISEDUT 2024

OSTOSRAHAA
20 €

OSTOSRAHAA
20 €

OSTOSRAHAA
20 €

OSTOSRAHAA
20 €

RAVINTOLARAHAA
20 €

GRILLI Y TAPAS
TORERO

 COFFEE HOUSE

ROSSO

AMARILLO

TÄYDEN 100 €
OSUUSMAKSUN
MAKSAJALLE

50 €
LAHJAKORTTI

LISÄTIEDOT ja EHDOT:
[SATAKUNNANOSUUSKAUPPA.FI/LIITY](https://satakunnanosuuskauppa.fi/liity)

 SATAKUNTA

Varaa
maksuton
suunnittelu:
charmia.fi

Kotimainen Charmia-keittiö

Yksilöllisesti suunniteltu ja toteutettu.
Sinulle sopivaan hintaan.

Charmia Loimaa
Aleksis Kiven katu 7
(02) 763 2277
Ma-pe 9-17, la 10-13
www.charmia.fi

Jääkäri Väinö Alasmaa antoi kalleimman uhrinsa isänmaalle

Tekstit: Kari Nummila

Kuva: Antti Alasmaa

Euralainen koneteknikko ja jääkäri luutnantti **Väinö Alasmaa** (1887–1919) oli todellinen isänmaan mies. Alasmaan jääkärikausi alkoi 1.7.1916. Hän antoi synnyinmaalleen kalleimman uhrinsa kaatuessaan 4.5.1919 Vapaussodan jälkeen tehdyllä Aunuksen retkellä, joka on lajissaan suurin heimosota vuosina 1918–1920.

Ensimmäiset suomalaiset vapaaehtoiset, vajaa 200 miestä, saapuivat Saksaan 25.2.1915 Hampurin lähelle. Aluksi puhuttiin vain neljän viikon koulutuksesta, mutta enimmillään koulutus venyi aina vuoden 1918 alkuun.

Aluksi koulutettavia kutsuttiin hämäläistarkoituksessa pfadfindereiksi, partiolaisiksi. Maakuntien jääkäri-

värviarit tekivät Venäjän miliiseilta salassa työtään. Jotkut Saksaan lähtijät ”käräysivät” menomatkalla ja jouduivat Pietariin Spalernajan vankilaan. Sieltä vapauduttiin maaliskuussa 1917 Venäjän 1. vallankumouksen myötä. Tähän joukkoon kuului mm. loimaalainen, tuleva jääkärieversti luutnantti **Yrjö Nahi** (1895–1965). Hän palveli pitkään Porin rykmentissä ja saapui jo helmikuun alussa Suomeen ennen jääkärien pääjoukkoa. Nahi ja Alasmaa palasivat etujoukossa.

Alasmaa sai konekiväärinkoulutuksen suorittaen konekivääripuolen asemestarin kurssin. Peruskoulutusjakson jälkeen Alasmaa siirtyi nykyisen Latvian alueelle mm. Libaussa, Aa- ja Misse-jokien alueille.

Alaistensa ihaileman ja suuresti kunnioittaman jääkäri luutnantti Väinö Alasmaan uljas hautapaasi sijaitsee Euran vanhalla hautausmaalla Lauhianmäessä. Tämän muistomerkin hankkivat hänen aseveljensä. Patsaan paljastustilaisuus toi paikalle niin paljon seuraajia, että mikään muu tapahtuma ei ole kerännyt yhä paljon väkeä.

Suomessa Alasmaa nimettiin Porin rykmentin Porin pataljoonan konekiväärikomppanian päälliköksi. Vapaussodassa hänen komppaniansa sai tulikasteen Pomarkun taistelussa maaliskuun alussa 1918. Satakunnan ryhmän komentaja, kenraali **Ernst Linder** kertoo muistelmissaan ”Alas-

maan johtaneen hyvin tulta ja miehistöään”. Hän ylenikin jo huhtikuussa jääkäriväpelin arvosta luutnantiksi.

Juhannuksena Eurassa pidettiin vapaussoturien kunniaksi juhla. Paikalla oli myös Porin rykmentin komentaja eversti **Walter Berg**. Alasmaa kilpaili mm. yleisurheilussa, hiihdossa ja painissa. Hän oli myös musikaalinen henkilö, joka oli mukana soittokunnissa ja toimi laulusolistinakin. Euran juhlissa Vapaussodan jälkeen hän lauloi Jääkärimarssinkin.

Alasmaa lähti mukaan myös Aunuksen retkeen, joka alkoi huhtikuussa 1919. Hän johti konekivääri-komppaniaa. Retken alku sujui hyvin. Joukot muodostettiin 4 000 vapaaehtoisesta, joista 132 oli jääkäreitä.

Joukot etenivät Syvärille, mutta taistelumenestys heikkeni jatkossa suomalaisten kohdatessa runsaasti uusia venäläisjoukkoja, joihin kuului myös suomalaisia punapakolaisia.

Alasmaan kohtaloksi koitui kirkon torniin sijoitettu tähtystys- ja kk-asema, jossa Alasmaa sai kuolettavan osuman. Alaisten ihailema ja kunnioittama Alasmaa sai viimeisen leposijansa Eurassa sukuhaudassa vanhan hautausmaan Lauhianmäessä. Vuonna 1925 haudalla paljastettiin komea muistopaasi, jonka pystyttivät hänen aseveljensä. Tilaisuus keräsi niin paljon väkeä, että sen jälkeen Eurassa ei ole ollut koolla näin valtavaa yleisömäärää.

Kirjoitus on referoitu Antti Alasmaan alkuperäisen kirjoituksen pohjalta. Alkuperäinen juttu on julkaistu Euran joulu -lehdessä vuonna 2009 sekä 2023.

Väinö Alasmaa valokuvattuna jääkärien koulutuskeskuksessa Saksassa Locktedter Lagerissa pian saavuttuaan perille.

Jääkäritielle lähteneille raju ennuste:

Voitto tai kuolema

Saksaan jääkärikoulutukseen Suomesta vuosina 1915–1917 lähteneille vapaaehtoisille 1 900 miehelle heidän valinnastaan aiheutui raju ennuste: Teitä kohtaa voitto tai kuolema. Suomea silloin hallinneen Venäjän katsannossa jääkärimme olivat tietysti maanpettureita. Heitä olisi mitä todennäköisemmin kohdannut todella raaka kohtalo, jos tämä Suomen itsenäisyyden kannalta niin tavattoman tärkeä projekti ei olisi onnistunutkaan.

Jääkärieversti **Heikki Nurmion** sanoittamassa ja **Jean Sibeliuksen** säveltämässä mahtavassa Jääkärimarsissa lauletaan

*”Meill’ armaa, ei kotimaata
onnemme kalpamme kärjessä on,
Ei ennen uhmamme uupua voi,
kuin vapaa on Suomen kansa.
Kun painui päät muun kansan, maan,
me jääkärit uskoimme yhä”.*

Onneksi kävi niin kuin kävi eli Leninin agitoima ja aseistama punakapina/vallankumousyritys epäonnistui ja jääkärien tunnuslause ”IRTI VENÄJÄSTÄ!” toteutui.

Suomi oli elänyt Ruotsin ikeen alla noin 500 vuotta aina vuoteen 1809 eli Suomen sotaan, jossa Venäjä löi Ruotsin joukot. Suomi siirtyi Venäjän haltuun. Se oli osin onninkin Suomelle, sillä Venäjän keisari Aleksanteri I antoi Suomelle mm. autonomian, oman rahan ja säilytti senaatin.

Oli ratkaisevaa, että Venäjän harjoittaman sortoajan ja sen operoiman ja agitoiman punakapinan torjunta onnistui. Siinä oli jääkäreillä iso osuus kuin myös Neuvostoliiton aiheuttamien Talvisodassa ja Jatkosodassa. Itsenäisyysliikkeen vahvistuminen ja Venäjän sortotoimien lisääntyminen lisäsivät hankkiutumista jääkärikoulutukseen.

Jääkärimerkki

Jääkärilippu

Suomi yritti ensin saada jääkärikoulutusta Ruotsilta, joka ei siihen kuitenkaan suostunut, vaikka sota-vaenotto oli ollut rankempaa Suomesta kuin emämaasta. Ruotsi kävi sotia noin 130 vuoden ajan siinä Ruotsin koko 500 vuoden hallinta-aikana. Pahimmillaan suomalaisista miesikäluokista kaatui jopa 30 prosenttia vuodessa!

Alueosastoille varoja valvontaprojekteilla

Teksti ja kuvat: Kari Nummila

Porin prikaatin killan alueosastot, Loimaan alueosasto ja Loimaan seutukunnan vääpelikerho ovat ratkaisseet pitkälle varainhankintavaateensa toimimalla aktiivisesti ajoneuvojen ja yleisön ohjauksessa suur tapahtumissa sekä järjestyksenvalvonnassa yleisörikkeissä kokouksissa. Alueosasto herätettiin henkiin vuonna 1995.

Loimaan alueosasto on keskittynyt autojen ohjaukseen suur tapahtumissa laajoilla pysäköintialueilla, joille on sijoitettava järkevästi suurimmillaan jopa tuhansia autoja! Loimaan alueosastolla on viidentoista hengen hyvin koulutettu sekä hyvin toiminnan perusvaatimuksista kiinni pitävä perusporukka, johon voidaan luottaa ja käyttää tähän tarkoitukseen. Toimintaa on harjoitettu todella pitkään, joten homma hoituu jo rutiinillakin.

- Tämä toiminta lähti käyntiin aikanaan yli viitisentoista vuotta sitten ja sen toiminta on jatkunut vakaasti vuosikausia eteenpäin. Joukko on kyllä aika lailla hitsaantunut yhteen ja se hallitsee tehtävänsä

sekä pitää kiinni kiitettävästi vaativasta työmoraalistaan, kiittelee killan Loimaan alueosaston puheenjohtaja **Seppo Yli-Nissilä**.

Yli-Nissilän mukaan edellä oleva toiminta on ollut tärkeää siinäkin, että alueosaston talous on saatu kestävälle pohjalle ja alueosasto on sisäistänyt itse sen velvoitteen eli ihan omankin varainhankinnan, jonka täyttämistä voidaan tietysti vaatiakin alueosastolta.

Vääpelikerho on keskittynyt järjestyksenvalvontaan ja liikenteenohjaukseen runsaan kymmenen hengen miehistöllä. Se vaatii joukoltaan virallisen viranomaisen hyväksymän kortin, joka on voimassa viisi vuotta kerrallaan. Loimaalla myös reserviläisyhdistys toimii edellä mainituissa tehtävissä.

Seppo Solla vääpelikerhosta korostaa, että kaikki nämä valvontatehtävät vaativat tarkkaa lain tuntemusta ja sen noudattamista eikä mitään "patsastelua" todellakaan sallita vaan selkeää lakien noudattamista!

Viime syksynä Loimaan alueosasto ohjasi ajoneuvoja Humppilan tractor pulling -tapahtumassa, joka keräsi tuhansia katsojia.

Killan uusi "työasu", jota käytetään massatapahtumissa.

Auramaa-yhtiöt

Kuljetuksia vuodesta 1929...

www.auramaa.fi

- **TRAKTORIT**
- **PUIMURIT**
- **TYÖKONEET**

CASE IH **LOIMITRAKTORI** **NEW HOLLAND**
Kverneland **Pehtoorinkuja 1, LOIMAA** **AGRICULTURE**
POTILA

**Liity Killan
jäseneksi**

**Se käy helposti osoitteessa:
www.porinprikaatinkilta.fi/
JÄSENYYS/jäsenhakemus
Porin prikatin kiltä ry.**

TESTAMENTTILAHJOITUS

- Maanpuolustuksen historiaa ja kerhoperinnettä ylläpitävän ja keräävän Huovinrinteen Kerhosäätiö sr:n kerhokiinteistön tulevaa peruskorjausta voi tukea testamenttilahjoituksilla.
- Yleishyödyllisen yhteisön, kuten Kerhosäätiön, ei tarvitse maksaa testamenttilahjoituksesta perintöveroa.

Yhteydenotot toimitusjohtaja Matti Vihottula, 0400 772693
tai matti.vihottula@gmail.com.

RUOKAA
OMASTA
MAASTA

KIVIKYLÄN
'O savu mio!

PIZZAMAAILMAN UUTUUDET!

Kivikylän 'O savu mio -pizzat
ovat juureen leivottuja, aidossa kiviunissa
paistettuja ja parhailla mahdollisilla
täytteillä täytettyjä.

Näissä uutuuspizzoissa käytetään vain
suomalaista lähilihaa ja suomalaista juustoa
Kuusamosta sekä Äänekoskelta!

VALMISTETTU
EURAN
PIZZALASSA,
18 KM HUOVIN-
RINTELTÄ

KunkkuKinkku pizza • 280g
Suomen parhaalla aidon savusaunan
palvikinkulla ja maukkaalla
Kuusamon juustolla.

Kana-Ananas pizza • 300g
Länsi-suomalaisten kotitilojen kanaa,
sopivasti chipotle-maustetta ja
trooppista ananasta. Juusto Kuusamosta.

Salami-Aura® pizza • 280g
Pehmeää, sopivan suolaista ja maukasta
Kivikylän salamia sekä Valion AURA®
sinihomejuustoa.

Löytyy valmisruokahyllyltä. **Nauttiminen:** Airfryerin tai uunin kautta tulee paras.
Mikrolla saa hyvän ja on maistuvaa myös kylmänä | www.kivikylan.fi • @kivikylan